

RADA GMINY BOJANÓW

Załącznik Nr 2
Do uchwały Nr /2015
Rady Gminy Bojanów
z dnia 2015 r.

**II ZMIANA STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY BOJANÓW**

BOJANÓW 2015 ROK

ustalenia II zmiany studium wyróżniono w tekście ** []

RADA GMINY BOJANÓW

**I ZMIANA STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY BOJANÓW**

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr VI/50/2003
Rady Gminy Bojanów
z dnia 9 lipca 2003 r.

Załącznik Nr 2
Do uchwały Nr III/12/10
Rady Gminy Bojanów
z dnia 28 grudnia 2010 r.

BOJANÓW 2003 ROK

Zespół autorski:

mgr Władysław Gurdak Główny projektant upr. urb. Nr 1094/90	Wprowadzenie Powiązania funkcjonalno – przestrzenne gminy Cele i kierunki rozwoju Polityka realizacji przedsięwzięć publicznych
mgr inż. arch. Marta Pieróg	Ochrona dziedzictwa kulturowego
mgr Jan Rakuś	Polityka rozwoju w sferze społeczno – gospodarczej
Anna Matyka	Wartości środowiska przyrodniczego
mgr inż. Aniela Grądział	Problematyka zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej
inż. Maria Mróz	Kierunki i zasady rozwoju systemów transportowych
mgr inż. Jan Sadecki mgr inż. Janina Wiącek	Kierunki i zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej
tech. Jolanta Kocoń tech. Jacek Morawski tech. Maria Rzepka tech. Elżbieta Skalska tech. Robert Sudół	Opracowanie graficzne, techniczne, skład, redakcja komputerowa

I ZMIANA STUDIUM

Zespół autorski:

mgr Władysław Gurdak	Wprowadzenie Powiązania funkcjonalno – przestrzenne gminy Cele i zadania rozwojowe Polityka realizacji przedsięwzięć publicznych
mgr Jan Rakuś	Projektant prowadzący
Anna Matyka	Wartości środowiska przyrodniczego
mgr inż. Aniela Grądział	Problematyka zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej
inż. Maria Mróz	Kierunki i zasady rozwoju systemów transportowych
mgr inż. Jan Sadecki	Kierunki i zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej
mgr Paweł Paż	Opracowanie komputerowe
tech. Jacek Morawski	Opracowanie techniczne,

Spis treści:

UCHWAŁA	8
Tekst Uchwały Nr VI / 50 / 2003 Rady Gminy Bojanów z dnia 9 lipca 2003 r.	9
Tekst Uchwały Nr 3/12 /10 Rady Gminy Bojanów z dnia 28 grudnia 2010 r.	10
Tekst Uchwały Nr /15 Rady Gminy Bojanów z dnia 2015 r.	11
INFORMACJE WPROWADZAJĄCE	12
Uwagi ogólne	13
Podstawa prawna i zakres opracowania	14
Metoda sporządzania studium	14
14. Kierunki rozwoju i polityka w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego	19
14.1. Ochrona wód powierzchniowych	19
14.2. Ochrona wód podziemnych	19
14.3. Ochrona powietrza atmosferycznego	20
14.4. Ochrona i wykorzystanie zasobów surowcowych, ochrona powierzchni ziemi	20
14.5. Ochrona gruntów rolnych i leśnych	20
14.6. Obiekty i obszary chronione i proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody	21
14.7. System powiązań ekologicznych – tereny otwarte	22
14.8. Ochrona klimatu akustycznego	22
14.9. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym	22
14.10. Ochrona przed zagrożeniem powodziowym	22
15. Polityka w zakresie ochrony środowiska kulturowego	23
15.1. Waloryzacja i ochrona zabytkowego krajobrazu kulturowego	23
15.2. Strefy ochrony konserwatorskiej	24
16. Polityka i kierunki rozwoju w odniesieniu do rolniczej przestrzeni produkcyjnej	28
17. Polityka rozwoju społeczno – gospodarczego	31
17.1. Prognoza zmian jakości życia mieszkańców	31
17.1.1. System obsługi ludności gminy	31
17.2. Prognoza rynku pracy	32
17.3. Rozwój budownictwa mieszkaniowego	33
17.3.1. Rozwój mieszkalnictwa	33
17.3.2. Polityka mieszkaniowa	34
17.3.3. Standardy zabudowy mieszkaniowej	34
17.4. Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla terenów objętych II zmianą studium	34
18. Polityka rozwoju systemu transportowego	38
18.1. Komunikacja drogowa	38
18.1.1. Układ komunikacyjny docelowy	38
18.1.3. Drogi wojewódzkie	38
18.1.4. Drogi powiatowe	39
18.1.5. Drogi gminne	40
18.1.6. Drogi transportu rolniczego	40
18.1.7. Potrzeby parkingowe na obszarze gminy	41
18.1.8. Bezpieczeństwo ruchu	42
18.2. Komunikacja kolejowa	42
19. Polityka rozwoju systemów infrastruktury technicznej	43
19.1. Elektroenergetyka	43
19.2. Telekomunikacja	44
19.3. Zaopatrzenie w gaz	46
19.4. Zaopatrzenie w wodę	46
19.5. Gospodarka ściekowa	46
19.6. Gospodarka odpadami	47

19.7. Regulacja stosunków wodnych _____	47
20. Polityka w zakresie ochrony ludności przed zagrożeniami żywiołowymi _____	48
20.1. Zagrożenia żywiołowe i katastrofalne _____	48
20.2. Aspekty obrony cywilnej _____	49
21. Polityka realizacji przedsięwzięć publicznych gminy _____	50
21.1. Gospodarowanie mieniem komunalnym _____	50
21.2. Realizacja przedsięwzięć publicznych _____	52
21.3. Promocja gminy _____	53
21.4. Polityka lokalizacyjna _____	54
21.5. Określenie obszarów, dla których sporządzenie planów miejscowych jest obowiązkowe _____	54
22. Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz synteza ustaleń I zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów _____	57
23. Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz synteza ustaleń II zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów _____	58

UCHWAŁA

Uchwała Nr VI/50/2003
Rady Gminy Bojanów
z dnia 9 lipca 2003 r.

w sprawie:

uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 12.10.2001 r. z późniejszymi zmianami) oraz art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym – tekst jednolity (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 – z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Bojanów uchwała co następuje:

§ 1

Uchwała Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów jako akt kierownictwa wewnętrznego określający politykę przestrzenną gminy.

§ 2

Studium stanowić będzie dokument ułatwiający przygotowanie lub podejmowanie decyzji przez Wójta Gminy w odniesieniu do lokalnych przedsięwzięć dla realizacji celów publicznych, działalności wymagającej ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego i ustalenie warunków zabudowy na obszarach nie objętych planami miejscowymi, a także dokumentem, na podstawie którego następować będzie koordynacja działań związanych z zagospodarowaniem terenów na obszarze gminy.

§ 3

Zobowiązuje się Wójta Gminy do realizacji polityki przestrzennej na obszarze gminy w oparciu o kierunki i zasady przyjęte w „Studium”.

§ 4

Integralną część uchwały stanowią:

Załącznik Nr I

zawierający część opisową polityki rozwoju i kierunków zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy.

Załącznik Nr II

zawierający część rysunkową:

plansza Nr 1. Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Struktura funkcjonalno–przestrzenna 1:10 000.

plansza Nr 2. Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Infrastruktura techniczna 1:10 000.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Bojanów.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Uchwała Nr III/12/10
Rady Gminy Bojanów
z dnia 28 grudnia 2010 r.

w sprawie: I zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142 z 2001r. poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 27 w związku z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z 2003r. poz. 717 z późniejszymi zmianami), **Rada Gminy Bojanów uchwala co następuje:**

§ 1

1. Uchwala się I zmianę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów uchwalonego uchwałą Nr VI/50/2003 Rady Gminy w Bojanowie z dnia 9.07.2003 roku, zwane w dalszej części uchwały „zmianą studium”.
2. Ustalenia zmiany studium zawarte są w:
 - 1) części tekstowej:
 - a) załącznik Nr 1 – Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego dla obszaru objętego zmianą studium,
 - b) załącznik Nr 2 – Zasady rozwoju i kierunki polityki przestrzennej,
 - 2) części graficznej:
 - a) załącznik Nr 3 – Uwarunkowania przestrzenne w skali 1:10 000,
 - b) załącznik Nr 4 – Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Struktura funkcjonalno – przestrzenna.

§ 2

1. Zakres zmiany studium obejmuje teren położony w miejscowości Przyszów – Ruda.
2. Zakres zmiany studium dotyczy wyznaczenia nowych terenów dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej z usługami towarzyszącymi.

§ 3

1. Wprowadzone zmiany w części tekstowej zmiany studium oznaczono czerwoną czcionką.
2. Wprowadzone zmiany na rysunku zmiany studium oznaczono pogrubioną czerwoną kreską.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Bojanów.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Uchwała Nr/15
Rady Gminy Bojanów
z dnia 2015 r.**

**w sprawie uchwalenia II zmiany Studium uwarunkowań i kierunków
zagospodarowania przestrzennego Gminy Bojanów**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 j.t. z późniejszymi zmianami.) oraz art. 3 ust. 1 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 - j.t.) **uchwała co następuje:**

§1

1. Uchwała się II zmianę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów uchwalonego uchwałą Nr VI/50/2003 Rady Gminy w Bojanowie z dnia 9.07.2003 roku z późniejszą zmianą, zwaną w dalszej części uchwały zmianą studium.
2. Zakres zmiany studium obejmuje:
 - 1) wskazanie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN, 2MN, 3MN, 4MN w miejscowości Burdze, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN w miejscowości Przyszów – Ruda, 9MN w miejscowości Przyszów – Kąty i 10MN w miejscowości Cisów Las,
 - 2) wskazania terenu zabudowy letniskowo - rekreacyjnej z usługami 1ML,U położonego przy wschodniej granicy administracyjnej ze Stalową Wolą,
 - 3) wskazania terenu zabudowy usługowo – produkcyjnej 1UP we wschodniej części miejscowości Przyszów Ruda bezpośrednio przy drodze powiatowej Przyszów – Stalowa Wola,
 - 4) wskazania terenu zabudowy usługowej 1U w miejscowości Bojanów w rejonie ul. Szkolnej,
 - 5) wskazania terenu działalności produkcyjnej – eksploatacja piasku 1PE położonego we wschodniej części wsi Przyszów Ruda,

§2

1. Zmianę studium stanowią:
 - 1) część tekstowa:
 - a) załącznik Nr 1 – Synteza uwarunkowań obszarów objętych II zmianą Studium,
 - b) załącznik Nr 2 – stanowiący jednolity tekst Studium, wprowadzone zmiany oznaczono czcionką koloru niebieskiego,
 - 2) część graficzna:
 - a) załącznik Nr 3 – Uwarunkowania i stan istniejący obszarów objętych II zmianą studium, na mapie w skali 1:10 000, wprowadzone informacje oznaczono zgodnie z legendą,
 - b) załącznik Nr 4 – Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Struktura funkcjonalno – przestrzenna w skali 1:10 000, wprowadzone zmiany oznaczono zgodnie z legendą.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Bojanów.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WPROWADZENIE

Uwagi ogólne

Studium, jak wynika bezpośrednio z przepisów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, a pośrednio z innych ustaw związanych z planowaniem przestrzennym oraz regulacji prawnych dotyczących kompetencji samorządów, jest osią lokalnego systemu planowania. Stwierdzenie to opiera się na następujących przesłankach:

- ◆ Studium jest jedynym dokumentem planistycznym sporządzanym dla obszaru całej gminy. Jest najważniejszym dokumentem określającym kierunki polityki przestrzennej prowadzonej przez samorząd. W odróżnieniu od strategii rozwoju społeczno-gospodarczego jest dokumentem z mocy ustawy obowiązkowo sporządzanym przez każdą gminę, podczas gdy decyzja o sporządzaniu strategii podejmowana jest dobrowolnie, przez zainteresowane gminy. Przedmiotem studium są dwojakiego rodzaju treści:
 - treści związane ze stanem istniejącym, czyli diagnoza aktualnej sytuacji gminy i uwarunkowań jej rozwoju, dająca rozpoznanie obiektywnych okoliczności rozwoju zgodnie z wymaganiami art. 6 ust. 4 (UZP);
 - treści określające kierunki rozwoju przestrzennego i zasady polityki przestrzennej, a więc podstawowe reguły działania w przestrzeni przyjęte przez samorząd, zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy.
- ◆ Potrzeba powiązania kierunków zagospodarowania przestrzennego z ogólnymi celami rozwoju gminy wymaga poszukiwania związków rozwoju przestrzennego z podstawami rozwoju społeczno-gospodarczego gminy, a zatem wymusza konieczność osadzenia rozwiązań przestrzennych w realiach społeczno-ekonomicznych.
- ◆ Do opracowanych planów miejscowych oraz decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydawanych bez planu miejscowego, studium powinno być najważniejszym punktem odniesienia i źródłem informacji koordynacyjnych. Nie chodzi tu tylko o formalną spójność tych dokumentów, ale o racjonalną zgodność działań i konsekwencję w realizacji obranych kierunków rozwoju przestrzennego, ustalanych na etapie studium w oparciu o diagnozę uwarunkowań i sprecyzowane cele rozwoju gminy.
- ◆ Studium jest dokumentem, który zawiera m.in. bardzo szeroki zestaw informacji na temat środowiska gminy, jej społeczności i gospodarki. Władze gminy, chcąc opracować i przedstawić mieszkańcom koncepcję rozwoju przestrzennego gminy (bądź jej zmiany) muszą dysponować rzetelną bazą informacyjną uzasadniającą przyjęte rozwiązania. Temu służy część analityczna studium i zgromadzony zasób informacji, który po uporządkowaniu winien być systematycznie uaktualniany i wzbogacany, tak aby potem mógł być każdorazowo wykorzystywany nie tylko dla realizacji polityki przestrzennej, ale także dla promocji rozwoju gminy, sporządzania programów gospodarczych i inwestycyjnych, oraz opracowania ofert ukierunkowanych na potencjalnych inwestorów.

Część informacyjna studium jest zatem dobrą podstawą do budowy gminnego systemu informacji przestrzennej, który w procesie zarządzania gminą w warunkach gospodarki rynkowej okazuje się nieodzowny.

Reasumując: podstawowymi zadaniami studium są:

- Rozpoznanie aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów, związanych z jej rozwojem;

- Sformułowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i zasad polityki przestrzennej gminy, w tym zasad ochrony interesu publicznego;
- Stworzenie podstawy do koordynacji planów miejscowych i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydawanych bez planów;
- Promocja rozwoju gminy.

Podstawa prawna i zakres opracowania

- Ustawa z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym art. 6 ust. 1 (jednolity tekst Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 – z późniejszymi zmianami).
- Uchwała Nr XV/130/2001 z dnia 27 lutego 2001 r. Rady Gminy Bojanów o przystąpieniu do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów.
- [**\[Uchwała Nr XXVI/227/14 Rady Gminy Bojanów z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania II zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów.\]](#)
- Zasięg opracowania „Studium” obejmuje teren o powierzchni 179,6 km² w aktualnych granicach administracyjnych gminy Bojanów.

Metoda sporządzania studium

Metoda opracowania „Studium” wyłania się z założonego efektu końcowego. Istnieje szereg warunków, jakie muszą zostać spełnione, aby opracowane studium było dokumentem odpowiadającym wymaganiom ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, spełniało wymienione powyżej zadania, a także odzwierciedlało specyfikę obszaru gminy.

Najważniejsze z tych warunków to:

- wola polityczna władz samorządowych do sporządzenia dokumentu ukazującego społeczeństwu koncepcję rozwoju przestrzennego gminy i sposoby jej realizacji – w tym źródła finansowania oraz warunki organizacyjne umożliwiające niezbędne działania;
- dostępny zasób informacji o gminie i jej zewnętrznym otoczeniu pozwalający na wiarygodne określenie uwarunkowań rozwoju;
- funkcjonowanie lokalnego systemu planowania rozwoju gminy umożliwiające przenoszenie treści studium do innych dokumentów planistycznych o charakterze operacyjnym (programy) i regulacyjnym (plany miejscowe).

Dla zapewnienia sprawnego przebiegu prac oraz uzyskania pożądanych efektów merytorycznych, niezbędnym było nawiązanie ścisłej współpracy zespołu autorskiego z przedstawicielami samorządu lokalnego, któremu na bieżąco prezentowano wyniki opracowania według zakończonych faz.

Ocenie poddano:

- jakość bazy informacyjnej;
- kompleksowość występujących uwarunkowań;
- hierarchizację występujących problemów przestrzennych;
- kierunki długofalowej polityki przestrzennej.

Ostateczny wynik prac projektowych zawarty jest w części:

- graficznej zawierającej rysunki:
 - Plansza Nr 1.
Struktura powiązań zewnętrznych 1:100 000.
 - Plansza Nr 2.
Uwarunkowania przestrzenne 1:10 000.
 - Plansza Nr 3.
Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Struktura funkcjonalno–przestrzenna 1:10 000.
 - Plansza Nr 4.
Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Infrastruktura techniczna 1:10 000.
- opisowej zawierającej charakterystykę stanu istniejącego, uwarunkowań rozwoju oraz polityki i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

ZASADY ROZWOJU I KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ

14. Kierunki rozwoju i polityka w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

Przy formułowaniu generalnych ustaleń dotyczących ochrony środowiska na obszarze gminy Bojanów kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju gospodarczego z uwzględnieniem czynników środowiskowych. Określono kierunki takiego przebiegu nieuchronnego i pożądanego rozwoju gospodarczego, który nie naruszałby w sposób istotny i nieodwracalny środowiska życia człowieka, nie doprowadzałby do degradacji biosfery i który godziłby prawa przyrody, ekonomii i kultury.

Wychodząc od wniosków sformułowanych w pierwszej części opracowania, a mianowicie uwarunkowań rozwoju wynikających ze stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego terenu gminy, jak również uwarunkowań zewnętrznych przyjęto następujące zasady polityki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i krajobrazu.

14.1. Ochrona wód powierzchniowych

Celem zapewnienia ochrony wód powierzchniowych jako podstawowy wymóg określa się realizację sieci kanalizacyjnych (równoległe z kontynuacją wodociągowania), obejmującej wszystkie jednostki osadnicze oraz zorganizowanie systemu oczyszczania ścieków w oparciu o projektowaną budowę oczyszczalni ścieków. Z uwagi na specyfikę zanieczyszczeń rzeki Łęg (wysokie wartości wskaźników wynikające z cech naturalnych) ochrona jej winna zmierzać do poprawy jakości pod względem sanitarnym (obecnie III klasa).

Powierzchniowy dopływ zanieczyszczeń sanitarnych pochodzących głównie z osiedli wiejskich zostanie wyeliminowany poprzez wyposażenie w sieć kanalizacyjną i system oczyszczania ścieków, uruchomi to proces samooczyszczania rzeki, w konsekwencji doprowadzi do poprawy stanu sanitarnego.

Pozostałe parametry fizyko–chemiczne (prócz naturalnych, charakterystycznych dla zlewni leśnych) posiadają niskie wartości i wskazują na wody dobrej jakości. Pozytywny wpływ na wody powierzchniowe będzie miała również organizacja systematycznej zbiórki odpadów z terenu całej gminy i likwidacja „dzikich” wysypisk odpadów, w oparciu o opracowany zgodnie z wymogami prawa, plan gospodarki odpadami.

14.2. Ochrona wód podziemnych

Generalnie teren gminy jest mało zasobny w wody podziemne. Na niewielkich obszarowo terenach udokumentowano zasoby wód czwartorzędowych w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 425 i 426.

Na obszarze pozostającym w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425 i 426 oraz ich stref ochrony zakres ograniczeń uzależniony jest od sposobu zagospodarowania terenu. Na terenach wiejskich obowiązuje zakaz lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko wodne, a w szczególności wysypisk odpadów i wylewisk nie zabezpieczonych przed przenikaniem do podłoża, przeprowadzania rurociągów transportujących substancje niebezpieczne, ponadto obowiązek likwidacji „dzikich” wysypisk odpadów i punktów bezpośredniego zrzutu ścieków do wód podziemnych oraz realizacji sieci kanalizacyjnej w celu zorganizowania prawidłowej gospodarki ściekowej. Na terenach leśnych konieczna jest kontrola działania środków ochrony roślin i środków stosowanych przy nawożeniu lasów na wody podziemne.

14.3. Ochrona powietrza atmosferycznego

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego celem jest zachowanie norm czystości określonych stosownymi, aktualnie obowiązującymi przepisami prawa.

Formułuje się następujące kierunki działań w zakresie ochrony warunków aerosanitarnych:

- stosowanie niskoemisyjnych nośników energii cieplnej (gaz lub olej opałowy), taką możliwość stwarza 100% dostęp do sieci gazowej na terenie gminy;
- wykorzystanie wymogu sporządzenia raportów o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięć mogących znacząco na nie oddziaływać;
- zapobieganie powstawaniu uciążliwości związanej z emisją zanieczyszczeń motoryzacyjnych poprzez wprowadzenie zieleni izolacyjnej, zachowanie nieprzekraczalnych linii zabudowy w zależności od kategorii drogi.

Zasady ochrony powietrza odnoszą się do zachowania norm czystości wszystkich komponentów środowiska, ze względu na powszechność jego występowania i decydujący wpływ zanieczyszczenia powietrza w stosunku do środowiska życia człowieka.

14.4. Ochrona i wykorzystanie zasobów surowcowych, ochrona powierzchni ziemi

Aktualnie na terenie gminy brak udokumentowanych zasobów surowców podstawowych i pospolitych. W celu umożliwienia racjonalnego wykorzystania zasobów surowców podstawowych powszechnie występujących na terenie gminy, wskazana jest eliminacja „dzikiej” eksploatacji i wprowadzenie w miarę lokalnych potrzeb, po uprzednim rozpoznaniu geologicznym, pozyskiwania surowców na mocy koncesji. Koncesje określają warunki eksploatacji i rekultywacji, co jest istotne z uwagi na ochronę walorów krajobrazowych i przyrodniczych gminy.

Równocześnie dopuszcza się na terenie gminy prowadzenie prac geologiczno-poszukiwawczych złóż węglowodorów przez PGNiG S.A. na mocy udzielonych przez Ministra Środowiska koncesji Mielec–Bojanów ważnej do 06.10.2005 r. i koncesji Kolbuszowa–Krzeszów ważnej do 07.08.2005 r., przy zachowaniu przepisów branżowych.

W zakresie ochrony powierzchni ziemi jako cel podstawowy, ustala się przeprowadzenie rekultywacji terenów zdewastowanych w wyniku „dzikiej” eksploatacji żwirów w miejscowości Stany. Proponuje się rekultywację o kierunku wodnym i rekreacyjne zagospodarowanie terenu.

14.5. Ochrona gruntów rolnych i leśnych

W myśl ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zaleca się oszczędne dysponowanie gruntami wysokiej bonitacji oraz gruntami leśnymi w przeznaczaniu ich na cele nierolnicze i nieleśne. Szczególnej ochronie podlegają gleby pochodzenia organicznego występujące na terenie wsi Przyszów, Korabina, Cisów Las. Przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze i nieleśne odbywa się w planie zagospodarowania przestrzennego. Zasady wyłączeń z produkcji rolnej gruntów pochodzenia mineralnego i organicznego określa art. 7.1. w/w ustawy.

Zgodnie z ustawą o lasach, szczególnej ochronie podlegają kompleksy leśne posiadające status lasów ochronnych, co dotyczy na terenie gminy powierzchnia 6099 ha lasów państwowych. W obrębie tych lasów obowiązuje podporządkowanie funkcji produkcyjnej funkcjom ochronnym. Gospodarka leśna winna być prowadzona w sposób zapewniający spełnianie przez nich celów, dla których zostały wydzielone, w szczególności poprzez:

- dbałość o stan zdrowotny i sanitarny lasów;

- preferowanie naturalnego odnowienia lasów;
- dbałość o utrzymanie naturalnych stosunków wodnych;
- ograniczenie stosowania zrębów zupełnych
- zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne realizować zgodnie z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o ochronie przyrody.

14.6. Obiekty i obszary chronione i proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Teren objęty I zmianą studium położony jest w granicach ustanowionego obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”. Na obszarze OSO Natura 2000, zgodnie z § 33.1. ustawy o ochronie przyrody zabronione jest podejmowanie działań mogących w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony obszar został wyznaczony.

[** Wszystkie obszary objęte II zmianą studium położone są w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Sandomierska” o kodzie PLB180005 Natura 2000. Obowiązuje zapewnienie właściwego stanu ochrony siedlisk i gatunków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000.]

Obiektami prawnie chronionymi z mocy ustawy o ochronie przyrody jest 10 pomników przyrody żywej. Są to pojedyncze drzewa i grupy drzew znajdujące się w Bojanowie (4 obiekty), Stanach (5 obiektów) i jeden w miejscowości Przyszów–Burdze. W stosunku do pomników przyrody zgodnie z normami prawa lokalnego ustanawiającymi te formy ochrony zabrania się:

- wycinania, niszczenia lub uszkodzenia chronionych obiektów;
- zaśmiecania terenu, zakopywania i wylewania odpadów wokół obiektów;
- dokonywania zmian stosunków wodnych na terenie przyległym;
- umieszczania tablic reklamowych na obiektach chronionych;
- wzniesienia ognia w pobliżu pomników przyrody.

Proponuje się objęcie ochroną pomnikową kolejnych trzech kwalifikujących się obiektów w miejscowości Stany. Są to okazałe, sędziwe dęby szypułkowe. Celem ustanowienia tych form ochrony Rada Gminy może wystąpić z wnioskiem do Wojewody lub podjąć stosowną uchwałę (art. 32 i art. 34.1. ustawy o ochronie przyrody). Dla wymienionych obiektów niezbędne jest wcześniejsze opracowanie dokumentacji w postaci karty ewidencyjnej.

Ponadto na podstawie koncepcji opracowanej w ramach „Programu działań nad rozwojem ochrony przyrody i krajobrazu w województwie podkarpackim” (BULiGL o/Przemysł 1999 r.) i Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego proponuje się włączenie całego obszaru gminy w granice projektowanego Parku Krajobrazowego Puszczy Sandomierskiej.

Obejmuje on swoim zasięgiem znaczny obszar kompleksów leśnych dawnej Puszczy, położonych w północnej i centralnej części województwa. Wymaga opracowania dokumentacji przyrodniczej, która pozwoli na uściślenie granic Parku. Opracowanie dokumentacji i utworzenie parku krajobrazowego pozostaje w gestii Wojewody, wymaga uzgodnienia z właściwymi terytorialnie samorządami.

Utworzenie nowych form ochrony przyrody, a zwłaszcza parku krajobrazowego zwiększy atrakcyjność gminy w ofercie turystycznej. Ponadto dokładne rozpoznanie przyrodnicze terenu gminy w ramach opracowania dokumentacji Parku pozwoli na wskazanie najcenniejszych terenów, występowanie gatunków chronionych i rzadkich flory

i fauny, co będzie stanowić niewątpliwie ciekawy element dla potencjalnych turystów i agroturystów.

14.7. System powiązań ekologicznych – tereny otwarte

Na terenie gminy tworzą go dolina Łęgu, rozległe kompleksy leśne o dużej wartości przyrodniczej, naturalne ekosystemy łąkowe, zadrzewienia śródpolne i przydrożne. Obszary te winny być chronione przed agresywnym zainwestowaniem, posiadają predyspozycje do pełnienia funkcji biotycznej – systemu terenów otwartych w gminie dla zapewnienia pożądanego przewietrzania, migracji gatunków, zachowania enklaw roślinności i ostoi zwierząt.

14.8. Ochrona klimatu akustycznego

W zakresie ograniczania uciążliwości związanej z hałasem komunikacyjnym za niezbędne określa się:

- poprawę nawierzchni dróg od jakości której zależy poziom emisji hałasu;
- egzekwowanie przepisów prawa o ruchu drogowym zarówno w zakresie przestrzegania dopuszczalnej prędkości jak i odpowiedniego stanu technicznego pojazdów;
- wprowadzanie zieleni niskiej i wysokiej;
- sytuowanie budynków mieszkalnych z zachowaniem najmniejszych odległości od dróg publicznych w zależności od kategorii drogi.

W przypadku pojawienia się uciążliwości związanej z hałasem przemysłowym (usługi tartaczne), potwierdzonej pomiarami natężenia hałasu niezbędna będzie jej eliminacja poprzez zastosowanie wyciszeń. Pozytywny skutek w tym zakresie wynikać będzie z 4z obowiązku sporządzenia kompleksowych raportów o oddziaływaniu na środowisko (w tym na klimat akustyczny) projektowanych obiektów.

14.9 Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym

W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym ustala się zasadę honorowania ograniczeń określonych stosownymi przepisami, wynikającymi z lokalizacji istniejących i projektowanych źródeł promieniowania tj. linii energetycznych i stacji bazowych telefonii komórkowej.

14.10. Ochrona przed zagrożeniem powodziowym

W zakresie ochrony przed powodzią ustala się konieczność budowy wałów przeciwpowodziowych rzeki Łęg oraz zbiorników retencyjnych na rzece. Szczegółowy opis tych przedsięwzięć znajduje się w rozdziale Regulacja stosunków wodnych. Do czasu realizacji, tych zadań należy wyłączyć z zainwestowania obszary narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi (zasięg wód stuletnich Q1).

15. Polityka w zakresie ochrony środowiska kulturowego

15.1. Waloryzacja i ochrona zabytkowego krajobrazu kulturowego

Formułując wytyczne konserwatorskie posłużono się „Wytycznymi do opracowania problematyki ochrony wartości kulturowych w planach zagospodarowania przestrzennego” załączonych do pisma Ministerstwa Kultury i Sztuki i Ministerstwa Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska. Zakładają one następujące modele ochrony wartości kulturowych – w zależności od wartości i od rodzaju chronionego terenu:

- A** – ochronę rezerwatową z pełną ochroną treści historycznych, form (np. linii zabudowy, stopnia skupienia), substancji (np. zabudowy) i funkcji (np. uprawowe, handlowe);
- B** – ochronę częściową obejmującą przede wszystkim formy oraz w możliwym zakresie treści, substancję i funkcje;
- E** – ochronę elementów oraz pełną ochronę ekspozycji i treści historycznych, w odniesieniu do formy ogólne zachowanie charakteru krajobrazowego, w tym ochronę określonych elementów;
- AR** – archeologiczną;
- K** – ochronę krajobrazową i zabezpieczenie otuliny w drodze zachowania dominacji form tradycyjnych i harmonijnego nawiązania do nich (na zasadzie sąsiedztwa) oraz zabezpieczenia właściwej ekspozycji dla stref A i B.

Analiza opracowania „Ochrona zabytkowego krajobrazu kulturowego województwa tarnobrzeskiego” opracowana przez pracowników służby konserwatorskiej byłego województwa tarnobrzeskiego pozwala na określenie zasięgów proponowanych stref ochrony krajobrazu kulturowego.

Problematyka ochrony wartości kulturowych zawiera:

- 1) określenie zasobów, na które składają się elementy materialne i tradycyjne elementy niematerialne tworzące środowisko kulturowe lub naturalne;
- 2) waloryzację wartości materialnych i niematerialnych danej jednostki, charakter krajobrazu oraz stopień zachowania wartości kulturowych;
- 3) sformułowanie wytycznych konserwatorskich dotyczących kierunków działań umożliwiających ochronę tych wartości na wyznaczonych obszarach;
- 4) wykonanie planu stref ochrony konserwatorskiej, określenie zakresu interwencji konserwatorskiej w obrębie jednostek.

Określenie zasobów polega m.in. na przeanalizowaniu map, studiów historyczno-urbanistycznych, ewidencji zabytków i materiałów geograficzno–przyrodniczych.

Po naniesieniu na plan:

- regionów geograficznych;
- jednostek ukształtowania (JU) określających cechy terenu;
- jednostek pokrycia (JP) wyróżniających formy oraz intensywność pokrycia naturalnego (roślinność) i kulturowego (zabudowa);
- jednostek tradycyjnych (JT) i historycznych (JH) obejmujących tereny charakteryzujące się śladami zagospodarowania w przeszłości;

uzyskano siatkę obszarów – jednostek architektoniczno–krajobrazowych o cechach określonych kodowymi oznaczeniami, które są podstawą do dalszej analizy i waloryzacji, celem ustalenia wytycznych konserwatorskich i określenia zakresu interwencji konserwatorskiej.

Na terenie gminy Bojanów występują następujące jednostki architektoniczno-krajobrazowe: 394, 401, 402, 414, 416.

- ◆ JARK nr 394 – obejmuje wschodnią część gminy – tereny leśne;
- ◆ JARK nr 401 – obejmuje miejscowości Burdze, Stany, Bojanów, Gwoździec;
- ◆ JARK nr 402 – obejmuje zachodnią część gminy – Borek i Przyszów;
- ◆ JARK nr 414 – obejmuje Załęże;
- ◆ JARK nr 416 – obejmuje południowo-zachodnią część gminy z fragment Bojanowa.

Tabela Nr 35.

Określenie zasobu jednostek dla obszaru woj. tarnobrzeskiego.

numer Z-JARK	jednostki ukształtowania		jednostek pokrycia	jednostki tradycyjne
	Z-JU		Z-JP	Z-JT
394	BU	512.45	I B	aN
401	BU	512.45	III S	aN
402	BU	512.45	IV R	aN
414	BU	512.45	III S	aN
416	BU	512.45	I B	aN

512.45 – Kotlina Sandomierska – Równina Tarnobrzeska. Kotlina Sandomierska obejmuje szeroką dolinę Wisły od Krakowa do Zawichostu. Dolina wypełniona jest czwartorzędowymi osadami rzecznyymi. Ukształtowane one są w formach tarasu zalewowego, tarasu piaszczystego i tarasu przekrytego lessem;

aN – jednostki historyczne (tradycyjne) o formach czytelnych, dominujące innego rodzaju;

BU – krajobraz sfalowany, łagodnie pocięty;

S – zabudowa skupiona;

R – zabudowa rozproszona;

III – zadrzewienia luźne, rozproszone;

IV – brak zadrzewień.

Ponieważ na terenie gminy nie występują zespoły zabytkowe o wartościach historycznych, artystycznych i dydaktycznych nie wyznaczono ochrony rezerwatowej (A). Dla większości pozostałych obszarów przyjęto zakres ochrony określony dla stref B i K. W strefie B tj. ochrony częściowej obejmującej przede wszystkim formy oraz w możliwym zakresie treści, substancję i funkcję proponuje się umieścić JARK–i wydzielone na terenach zabudowanych, na których zachowały się dawne zespoły kościelne i cmentarne, głównie dotyczy to Stanów – terenu kościoła p.w. św. Gwalberta i Tekli oraz kaplicy grobowej rodziny Komornickich. Ich ochronę należy rozumieć jako nieagresywne planowanie rozwoju przestrzennego, czyli określenia skali, typu i formy nowej zabudowy w sposób harmonizujący z krajobrazem. W strefie ochrony krajobrazowej znajduje się park w Bojanowie i proponuje się objęcie tą strefą również parku w Stanach.

15.2. Strefy ochrony konserwatorskiej

Bojanów–park podworski

Historyczna granica parku w znacznej części pokrywa się z granicą obecnego założenia. Drzewostan jest w dobrym stanie. Założenie przedstawia duże wartości krajobrazowe. Wyznaczono następujące strefy ochrony:

- ◆ **strefę ochrony konserwatorskiej** (praktycznie wzdłuż obecnej granicy parku);

Stany – park podworski

Nie zachował się ani historyczny charakter parku ani jego pierwotny układ przestrzenny. Po powiększeniu o sąsiadujący teren i ze względu na sąsiedztwo rzeki jest użytkowany jako teren rekreacyjny. Stanowi skupisko zieleni wzbogacające krajobraz. Nie wyznacza się stref ochronnych, niemniej jednak proponuje się:

- zniwelować teren, zakazać dalszego wybierania ziemi, zakazać wysypywania śmieci;
- objąć ochroną (przeprowadzić konserwację) nieliczne drzewa będące pozostałością roślinności parkowej;
- wyznaczyć układ komunikacyjny parku;
- wprowadzić drzewa szlachetne i krzewy ozdobne wyróżniające park w otoczeniu;
- istniejącej małej architekturze i urządzeniom sportowym nadać estetyczny wygląd i odpowiednio wkomponować w zielen;
- ogrodzić całość założenia.

Starodrzew parkowy stanowi urozmaicenie krajobrazu. Ze względu na duże zaniedbanie i zniszczenie założeń parkowych pożądanym byłoby poddanie ich zabiegom pielęgnacyjno – porządkowym, oraz – tam gdzie jest to celowe i możliwe – pełnej rewaloryzacji.

Stanowiska archeologiczne – wnioski konserwatorskie

W strefie ochrony archeologicznej powinny znaleźć się tereny obejmujące szczególnie cenne stanowiska archeologiczne. Należą do nich stanowiska w Cisowym Lesie, Gwoźdźcu i Stanach.

Ze względu na stopień zagrożenia i ich wartość poznawczą wymagają stałej opieki i regularnych inspekcji terenowych. Zadania te powinny być spełniane przez samorząd gminy we współpracy ze służbą konserwatorską. Wszelkie prace prowadzone w zasięgu tych stanowisk wymagają zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Najkorzystniejsza działalność w tym zakresie to:

- prowadzenie szczegółowych badań archeologicznych;
- konserwacja zachowanych elementów zabytkowych;
- pozostawienie tych terenów jako obszarów otwartych o funkcjach dydaktyczno-poznawczych.

Układy przestrzenne wraz z zabytkową zabudową, figurami, pomnikami i krzyżami przydrożnymi

Na terenie gminy – pomimo wczesnego osadnictwa nie zachowały się pierwotne układy urbanistyczne. Nie proponuje się więc wprowadzenia stref ochrony układów przestrzennych. Podobnie jest z zabudową – która na skutek działań wojennych nie przetrwała II wojny światowej – jak i z małą architekturą, która najczęściej występuje w postaci krzyży przydrożnych o niskiej estetyce i wartości artystycznej. Zaleca się aby nowa zabudowa oraz remonty już istniejącej uwzględniały charakter istniejącej zabudowy, wymogi estetyczne i wartości krajobrazowe:

- nowe obiekty bryłą, wysokością i kształtem dachów powinny nawiązywać do już istniejącej zabudowy;
- układ zabudowy na działce powinien nawiązywać do układu istniejącej zabudowy wiejskiej;
- wskazana jest ochrona tradycyjnej, drewnianej zabudowy wiejskiej (tak mieszkalnej jak i gospodarczej) szczególnie będącej w dobrym stanie technicznym – zaleca się utrzymanie tej nielicznej już zabudowy;

- podczas remontów obiektów dysharmonizujących z zabudową wiejską należy dokonać ich korekty estetycznej.

Zabytkowe obiekty architektury, budownictwa i inne obiekty figuruje w „Spisie zabytków architektury i budownictwa gminy Bojanów” (wykaz – patrz: Uwarunkowania) podlegają ochronie konserwatorskiej. Stąd wszelkie prace remontowo-budowlane związane z ich ewentualną rozbudową i nadbudową, adaptacją, modernizacją i zmianą przeznaczenia winny być poprzedzone zgodą Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Ciągi widokowe

Rzeźbą terenu jest mało urozmaicona, znaczną powierzchnię gminy zajmują lasy co jest dużym walorem gminy ale też ogranicza widoczność i znacznie utrudnia wyznaczenie ciągów widokowych.

Ciągi widokowe warte zaakcentowania to:

- 1) w Przyszowie – z drogi prowadzącej z Niska na malownicze zakole rzeki Łęg;
- 2) w Stanach – z mostu w stronę dawnego parku dworskiego i Lasków.

Zalecenia konserwatorskie:

- 1) w rejonie najlepszej widoczności nie należy wprowadzać zabudowy – poza istniejącym zainwestowaniem oraz nasadzeń wysokich zadrzewień i mogących przysłonić panoramę;
- 2) na dalszym planie widokowym dopuszcza się lokalizację budynków parterowych o niewielkiej kubaturze z dachami tradycyjnymi;
- 3) w celu właściwego wyeksponowania tych ciekawych krajobrazowo ciągów widokowych, zaleca się włączyć je w ciągi rekreacyjno–turystyczne w powiązaniu z gminami sąsiednimi zasobniejszymi w obiekty zabytkowe.

16. Polityka i kierunki rozwoju w odniesieniu do rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Rolnictwo dla gminy Bojanów jest jedną z podstawowych funkcji, na podstawie dotychczasowych analiz należy stwierdzić, że rolnictwo cechuje niska efektywność. Niska efektywność rolnictwa w gminie wynika z mało korzystnych warunków glebowych, a więc słabej przydatności gleb do użytkowania rolniczego. Mały jest również udział użytków rolnych (31%) ogólnej powierzchni gminy. Gleby klasy V i VI, a więc najslabsze bonitacyjnie stanowią 59,1% powierzchni użytków rolnych, klasa III stanowi 0,8% powierzchni użytków rolnych, pozostały procent, tj. 40,1 stanowi klasa IV.

W strukturze zasiewów największy udział posiadają zboża, tj.:73%, w większości uprawia się żyto, owies, pszenżyto. Obok roślin zbożowych uprawia się ziemniaki oraz rośliny pastewne.

Pomimo dużego udziału użytków zielonych w ogólnej powierzchni użytków rolnych, które stanowią bazę dla hodowanych zwierząt, zarówno obsada bydła jak i trzody chlewnej jest niska w porównaniu z województwem i krajem.

Dla podniesienia efektywności gospodarowania konieczne jest wprowadzenie pracochłonnych upraw, które są optymalne ze względów ekonomicznych, biorąc pod uwagę słabe warunki glebowe i rozdrobnienie gospodarstw. Do nich możemy zaliczyć: zwiększenie powierzchni uprawy warzyw pod osłonami, truskawek i krzewów jagodowych.

Z informacji Wojewódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Stalowej Woli z siedzibą w Radomyślu n/Sanem wynika, że na terenie gminy powstały grupy producentów, które nie posiadają osobowości prawnej. Są to grupy producentów mleka i uprawy wikliny. W związku z tym należy dążyć do zwiększenia liczby hodowanych krów oraz powierzchni uprawianej wikliny.

Niska efektywność rolnictwa spowodowana jest małą skalą produkcji wynikającą z rozdrobnienia gospodarstw oraz przeciążenia ich zbędną siłą roboczą. W kierunkach zagospodarowania przestrzennego gminy należy dążyć do wielofunkcyjnego jej rozwoju i powstania nowych miejsc pracy w dziedzinach związanych z rolnictwem i poza rolnictwem. Dziedziną taką jest gospodarka leśna. W lasach prowadzi się planową gospodarkę leśną związaną z zadrzewieniem, pielęgnacją i pozyskaniem drewna. Lasy w znacznej mierze zwiększają możliwości dochodowe mieszkańców wsi poprzez skup runa leśnego, pozyskiwanie drewna.

Funkcjonowanie rolnictwa gminy w dużej mierze zależy od zorganizowanego rynku zbytu. Dlatego należy dążyć do współpracy z giełdami hurtowymi i wzrostu punktów skupu oraz stworzenia targowisk.

W rolnictwie gminy Bojanów w produkcji roślinnej podstawowym kierunkiem będzie uprawa zbóż i roślin okopowych oraz zwiększanie udziału warzyw, truskawek, roślin jagodowych, a w produkcji zwierzęcej- hodowla bydła mlecznego i trzody chlewnej.

Strategia rozwoju gminy Bojanów opracowana przez Rzeszowską Agencję Rozwoju Regionalnego w Rzeszowie zakłada w obszarze rolnictwa 3 cele tj.:

- ◆ Cel I – modernizacja rolnictwa, dostosowująca je do gospodarki rynkowej i uwarunkowań ekologicznych.
- ◆ Cel II – Rozwój przetwórstwa płodów rolnych i leśnych.
- ◆ Cel III – Tworzenie i rozwój rynków zbytu.

W obszarze agroturystyki zakłada wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych. W polityce dotyczącej kierunków zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej wydzielone zostały następujące obszary:

1. Obszar rolniczej przestrzeni produkcyjnej wyłączony z zabudowy – gleby organiczne oraz gleby wysokich klas bonitacyjnych.
2. Obszar o ograniczonych warunkach do rozwoju rolnictwa.
3. Obszar aktywizacji produkcji rolnej.
4. Obszar projektowanych zalesień.

Ad.1. Obszar rolniczej przestrzeni produkcyjnej wyłączony z zabudowy obejmuje w występujące gleby organiczne na terenie gminy oraz gleby klasy III. Większość gleb organicznych to gleby typu murszowego i torfowego. Największe kompleksy tych gleb występują w miejscowościach: Przyszów, Korabina, Cisów Las. Gleby te najczęściej użytkowane są jako łąki i pastwiska, występują również na terenach leśnych. Zgodnie z Ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3.02.1995 r. wraz z późniejszymi zmianami podlegają szczególnej ochronie. Nie powinny być przeznaczane pod zabudowę oraz inne cele nierolnicze, a użytkowane rolniczo. Jedynym wyjątkiem jest przeznaczenie gruntów pochodzenia organicznego klasy V i VI na cele budowy zbiorników wodnych, eksploatacji złóż kopalin, budowy dróg publicznych lub linii kolejowych. Wyłączone spod zabudowy są gleby klasy III, gleby klasy I i II nie występują. Ogólna powierzchnia gleb klasy III stanowi 0,8% ogólnej powierzchni użytków rolnych. Najlepsze warunki glebowe posiadają tereny położone w dolinie Łęgu na obszarze wsi Przyszów, gdzie występuje zagrożenie powodziowe.

Ad.2. Obszar o ograniczonych warunkach do rozwoju rolnictwa obejmuje użytki rolne położone w dolinie Łęgu i narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi (zasięg wód Q_1). W obszarze tym położone są miejscowości: Przyszów, Stany, Bojanów. Większość użytków rolnych użytkowana jest jako łąki i pastwiska, pod względem przydatności rolniczej występują na tym obszarze grunty klasy IV i w niewielkim procencie klasy III. Zagrożenie powodziowe na tym obszarze powoduje, że warunki do rozwoju produkcji rolnej są ograniczone, projektowane wały przeciwpowodziowe przyczynią się do zmniejszenia zagrożenia.

Ad.3. Obszar aktywizacji produkcji rolnej obejmuje pozostałą część gminy, gdzie nie występuje zagrożenie powodziowe, a użytki rolne w pełni zostaną wykorzystane do produkcji rolnej. Użytki zielone na tym obszarze są zmeliorowane (Korabina, Bojanów), a grunty rolne są w większości klas IV. Ze względu na warunki naturalne kształtowanie produkcji rolnej będzie przebiegać w kierunku uprawy: roślin zbożowych o niewielkich wymaganiach: żyto, owies oraz ziemniaków, warzyw, truskawek, roślin jagodowych.

Ad.4. Obszar projektowanych zalesień obejmuje grunty niskich klas bonitacyjnych V i VI położonych wśród lasów albo przylegających do lasów niedostatecznie wykorzystanych rolniczo. Grunty te nie będą przydatne w produkcji rolnej, nie uprawiane stają się nieużytkami, dlatego należy je zalesić. Zgodnie z Anekssem do Planu Rolniczego Urządzenia Gminy Bojanów, który został opracowany w 1989 r., powierzchnia gruntów do zalesienia na terenie gminy wynosi 507 ha. Grunty te położone są we wsiach: Stany, Gwoździec, Cisów Las, Maziarnia, Laski, Korabina, Przyszów, Bojanów. Największe powierzchnie przeznaczone do zalesienia występują we wsiach: Gwoździec, Stany.

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego dla województwa podkarpackiego w kierunkach polityki przestrzennej gmina Bojanów znalazła się w strefie

wielofunkcyjnego rozwoju terenów wiejskich. Niskie klasy bonitacyjne gleb i mała ich przydatność do produkcji rolnej, duża lesistość gminy oraz jej atrakcyjność turystyczna zostały uwzględnione w wielofunkcyjnym rozwoju terenów wiejskich. Proponowane są następujące dziedziny działalności: uprawa i produkcja specjalistyczna (wiklina), rozwój agroturystyki i gospodarstw agroturystycznych, skup i zbiór owoców leśnych, pozyskiwanie drewna i rozwój zakładów drzewnych.

W zakresie I zmiany studium ustala się:

Zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, dokonywane są zgodnie z przepisami odrębnymi w procedurze sporządzenia planu miejscowego.

17. Polityka rozwoju społeczno – gospodarczego

17.1. Prognoza zmian jakości życia mieszkańców

17.1.1. System obsługi ludności gminy

Formułuje się następujące działania, służące poprawie jakości obsługi:

Oświata

- utrzymać istniejącą sieć szkół wszystkich typów, które zapewniają obsługę przewidywanej liczby uczniów z reformowanych szkół;
- podejmować działania w kierunku modernizacji obiektów oświatowych;
- czynić starania o budowę sal gimnastycznych przy szkołach, które takich obiektów nie posiadają, a zwłaszcza przy gimnazjach;
- utrzymać istniejącą sieć placówek wychowania przedszkolnego („klasy zerowe”) zapewniające potrzeby w zakresie opieki nad dzieckiem w wieku przedszkolnym;
- podejmować działania zmierzające do utworzenia szkolnictwa na poziomie licealnym;
- rozwijać i poprawiać bazę dydaktyczną istniejących szkół (sale komputerowe, estetyka i wyposażenie obiektów).

Kultura

- zmierzać do racjonalnego wykorzystania istniejących placówek upowszechniania kultury w gminie;
- kultywować tradycje lokalnej kultury ludowej, a w jej rozwoju i upowszechnianiu bazować na współpracy z organizacjami społecznymi i zawodowymi oraz placówkami oświatowymi;
- uwzględniać w programie rozwoju turystyki i rekreacji propagowanie dorobku lokalnego środowiska kulturalnego;
- pogłębiać współpracę twórców kultury z placówkami oświatowymi;
- dbałość o standard i funkcjonalność obiektów związanych z upowszechnianiem kultury;
- wspierać działania kulturalne promujące gminę poza granice powiatu i województwa;
- wspierać działania nowych form życia kulturalnego obecnie nie znanych;
- wspomagać działania ośrodka dla dzieci niepełnosprawnych „Caritas” w zakresie współpracy z innymi ośrodkami, w tym wymiany zagranicznej;
- propagować dorobek kulturalny we współpracy z ośrodkami rekreacyjnymi i gospodarstwami agroturystycznymi.

Ochrona zdrowia i opieka społeczna

- utrzymać ukształtowaną strukturę urządzeń obsługi w zakresie ochrony zdrowotnej mieszkańców i dążyć do poprawy jej funkcjonowania;
- dążyć do podnoszenia jakości i dostępności oraz poszerzenie usług medycznych;
- przyspieszyć działania zmierzające do przebudowy i modernizacji ośrodka zdrowia w Bojanowie w myśl wymogów ustawy z 1992 roku o zakładach opieki zdrowotnej;
- umożliwić świadczenie usług medycznych innym podmiotom medycznym posiadającymi umowy z Funduszem Ochrony Zdrowia;

- obejmować opieką w ramach pomocy społecznej osoby i rodziny pozbawione środków utrzymania;
- obejmować opieką stałą osoby starsze i niepełnosprawne – Dom Samopomocy;
- kierować osoby pozbawione „dachu nad głową” do schronisk i domów pomocy społecznej.

Handel, gastronomia, rzemiosło i działalność produkcyjna

- wspierać działania właścicieli lokali handlowych zmierzających do podnoszenia standardu obsługi;
- zachęcać i wspomagać inwestorów zamierzających rozwijać działalność gastronomiczną, handlową i usług rzemieślniczych w powiązaniu z ośrodkami rekreacji;
- koordynować działania w kierunku rozwoju wielofunkcyjnego gminnego ośrodka handlowo-usługowego;
- umożliwiać lokalizację usług w sąsiedztwie większych skupisk miejsc pracy i terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
- zapewnić w rejonach lokalizacji usług publicznych, miejsca parkingowe odpowiadające programowi usług i wielkości obsługi;
- pobudzać i wspierać aktywność gospodarczą mieszkańców gminy (głównie bezrobotnych) w kierunku rozwoju działalności usługowej;
- wyznaczyć i uzbroić nowe tereny dla potrzeb inwestorów;
- wspierać rozwój firm rodzinnych i pozyskiwać nowych inwestorów zewnętrznych;
- wspierać inicjatywy tworzenia nowych miejsc pracy przez powstanie zakładów przetwórczych produktów rolnych i surowców leśnych;
- czynić starania dla pozyskania inwestorów do zagospodarowania wolnych powierzchni usługowych i produkcyjnych;
- prowadzenie działań informacyjnych o gminie i możliwościach inwestycyjnych;
- utworzyć biuro informacji i promocji gminnej;
- opracować i kolportować materiały promocyjno-informacyjne o gminie;
- nawiązywać współpracę z potencjalnymi partnerami z kraju i zagranicy.

Sport i rekreacja

- podejmować działania zmierzające do budowy sal gimnastycznych przy szkołach, a zwłaszcza przy gimnazjach;
- podejmować działania zmierzające do poprawy standardu obiektów i urządzeń sportowych;
- wspierać działalność organizacji sportowych;
- wykorzystać walory przyrodnicze gminy dla rozwoju turystyki i rekreacji;
- przygotować tereny, wyposażone w odpowiednie urządzenia infrastruktury technicznej, umożliwiające lokalizację obiektów i urządzeń rekreacyjnych oraz towarzyszących urządzeń usługowych;
- wspierać inicjatywy wykorzystania gospodarstw rolnych do rozwoju agroturystyki.

17.2. Prognoza rynku pracy

Szacuje się, że zasoby pracy w gminie Bojanów w 2010 r. wynosić będą około 4400 osób, natomiast zasoby siły roboczej około 4500 osób. Gmina Bojanów posiada duże nadwyżki siły roboczej w rolnictwie. Ograniczenie liczby pracujących w rolnictwie do poziomu średniej krajowej wynoszącej 22 osoby/100 ha UR, pozwoli na zatrudnienie

w rolnictwie około 1200–1300 osób. Oznacza to konieczność przejścia do pracy poza rolnictwem ponad 3000 osób, co wydaje się rzeczą nierealną.

Przewiduje się jednak, że proces obniżania wskaźnika zatrudnienia w rolnictwie na 100 ha UR może przebiegać wolniej i nie osiągnie zakładanego wskaźnika. Obniżenie wskaźnika zatrudnienia w rolnictwie do około 30 os./100 ha UR i zakładanej transformacji gruntów najniższych klas bonitacyjnych w wielkości ponad 500 ha na cele zalesień, może dać zatrudnienie w rolnictwie około 1500–1600 osobom. Dla pozostałej liczby należy przewidywać możliwość zatrudnienia w działach pozarolniczych na obszarach gminy, jak również wyjazdy do pracy do ośrodków miejskich.

Zagospodarowanie zwolnionej z rolnictwa nadwyżki siły roboczej, wymagać będzie utworzenia miejsc pracy w sferze pozarolniczej poprzez:

- programowanie rozwoju przedsiębiorczości w gminie;
- tworzenie warunków do powstawania na terenie gminy drobnych przedsiębiorstw poprzez pomoc prawną, doradztwo gospodarcze i techniczne oraz promocję gminy;
- rozwój systemu szkolenia i doskonalenia kadr dla przedsiębiorczości pozarolniczej;
- opracowanie systemu zachęt dla rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości;
- utworzenie „klubu pracy”, zajmującego się poszukiwaniem i gromadzeniem ofert pracy;
- pozyskiwanie kredytów na działalność gospodarczą;
- edukacja bezrobotnych pod potrzeby rynku pracy;
- współpraca z Urzędem Pracy w organizowaniu prac publicznych dla bezrobotnych;
- możliwość lokalizacji nowych zakładów produkcyjno-usługowych w terenach określonych na rysunku studium jak również na własnych działkach;
- wykorzystanie lokalnej bazy surowcowej dla rozwoju działalności produkcyjnej;
- tworzenie systemu preferencji dla tworzących nowe miejsca pracy;
- prowadzenie odpowiedniej polityki podatkowej zachęcającej potencjalnych przedsiębiorców;
- wydzielanie i pełne uzbrojenie terenów przeznaczonych pod inwestycje.

17.3. Rozwój budownictwa mieszkaniowego

17.3.1. Rozwój mieszkalnictwa

Szacuje się, że około 5–6% istniejących zasobów mieszkaniowych, tj. około 80 budynków mieszkalnych znajduje się w złym stanie technicznym, które powinny ulec likwidacji lub wymianie.

Przy zakładanym wzroście liczby ludności do około 7200 mieszkańców i przy założeniu około 4,5 osoby na 1 mieszkanie oraz utrzymującym się wzroście do 2010 r. o około 60 mieszkań. Dla realizacji takiego programu, wymagany będzie teren o powierzchni około 10 ha. Powierzchnię tę zapewniają tereny wskazane na rysunku studium.

Dominującą formą budownictwa mieszkaniowego będzie rozciągająca się wzdłuż ciągów komunikacyjnych, przemieszana zabudowa zagrodowa i jednorodzinna oraz w wyznaczonych terenach zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Uzupełnieniem funkcji mieszkaniowej pozostaną usługi zlokalizowane na działkach wydzielonych lub jako wbudowane.

Część wnioskowanych terenów dla potrzeb lokalizacji budownictwa mieszkaniowego, koliduje z zasięgiem terenów narażonych na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi (zasięg wód Q_1). Będą one mogły być przeznaczone pod rozbudowę po uregulowaniu gospodarki wodnej i obwałowaniu rzeki Łęg.

Wyklucza się na terenach zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej lokalizowanie inwestycji zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w świetle art. 51 ust. 1 z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późniejszymi zmianami).

W celu racjonalnego wykorzystania walorów przyrodniczych gminy oraz zapewnienia ładu przestrzennego wskazano w studium tereny dla potrzeb lokalizacji budownictwa rekreacyjnego.

Gmina dysponuje własnymi gruntami o powierzchni około 10 ha, które po opracowaniu m.p.z.p. i uzbrojeniu mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. Grunty te położone są w miejscowości gminnej Bojanowie oraz w Przyszowie i Stanach.

17.3.2. Polityka mieszkaniowa

Na podstawie udokumentowanych zasobów mieszkaniowych i uwarunkowań rozwoju tych zasobów oraz celów rozwojowych gminy, formułuje się następujące działania służące poprawie funkcjonowania i standardu życia mieszkańców gminy:

- podejmować przeciwdziałania rozpraszaniu zabudowy;
- koncentrowanie zabudowy mieszkaniowej dla ludności nierolniczej w wyznaczonych terenach budownictwa jednorodzinnej;
- wzmoczenie działań zmierzających do pełnego uzbrojenia terenów mieszkaniowych w sieci infrastruktury technicznej;
- tworzenie warunków do poprawy standardu mieszkań w starszych budynkach i ich otoczenia poprzez min.: docieplanie, remonty, poprawę estetyki budynków;
- tworzenie warunków dla rozwoju budownictwa dla ludności pozarolniczej poprzez min. pozyskiwanie terenów, uzbrojenie terenów, itp.;
- utworzenie zasobu terenów mieszkaniowych, będącego w dyspozycji samorządu gminy;
- koncentrowanie terenów budowlanych we wsiach rozwojowych;
- przystąpić do opracowania stosownych planów zagospodarowania przestrzennego, określających sposób realizacji terenów budownictwa rekreacyjnego;
- w I zmianie studium wyznacza się obszar, w granicach którego wymagane będzie scalenie i podział nieruchomości celem ukształtowania działek umożliwiających prawidłową lokalizację zabudowy.

17.3.3. Standardy zabudowy mieszkaniowej

- Dla realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przyjmuje się minimalne szerokości działek – 18,0m;
- 1) Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – nie więcej niż 25%;
 - 2) Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – nie mniej niż 30%.

****[17.4. Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla terenów objętych II zmianą studium**

Na terenie objętym II zmianą wyznacza się:

- Tereny oznaczone na rysunku studium symbolami **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN i 10MN** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną** z dopuszczeniem rozbudowy układu komunikacyjnego.
Obowiązują następujące zasady zagospodarowania terenu oraz cechy zabudowy:
 - dopuszcza się lokalizację dróg niezbędnych do obsługi terenów oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w sposób nie kolidujący z przeznaczeniem i pozostałymi zasadami zagospodarowania terenu,
 - udział powierzchni biologicznie czynnej min. 50% powierzchni działki budowlanej,
 - na terenach oznaczonych symbolami 5MN, 7MN i 8MN zakazuje się lokalizacji budynków podpiwniczonych,
 - wielkość powierzchni zabudowy max. 40 % powierzchni działki budowlanej,
 - maksymalna wysokość zabudowy nie może przekroczyć 10 m,
 - maksymalnie dwie kondygnacje nadziemne,
 - dachy dwu lub wielopołaciowe.
- Teren oznaczony na rysunku studium symbolem **1ML,U** przeznacza się pod **zabudowę letniskowo-rekreacyjną z usługami** z dopuszczeniem rozbudowy układu komunikacyjnego.
Obowiązują następujące zasady zagospodarowania terenu oraz cechy zabudowy:
 - dopuszcza się usługi związane z funkcją turystyczno – rekreacyjną (np. usługi gastronomi, sportu i rekreacji),
 - dopuszcza się lokalizację dróg niezbędnych do obsługi terenu oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w sposób nie kolidujący z przeznaczeniem i pozostałymi zasadami zagospodarowania terenu,
 - udział powierzchni biologicznie czynnej min. 60% powierzchni działki budowlanej,
 - wielkość powierzchni zabudowy max. 20 % powierzchni działki budowlanej,
 - maksymalna wysokość zabudowy letniskowo - rekreacyjnej nie może przekroczyć 10 m,
 - maksymalna wysokość zabudowy usługowej nie może przekroczyć 12 m,
 - dachy dwu lub wielopołaciowe,
 - maksymalnie dwie kondygnacje nadziemne.
- Teren oznaczony na rysunku studium symbolem **1U** przeznacza się pod **zabudowę usługową** z dopuszczeniem rozbudowy układu komunikacyjnego.
Obowiązują następujące zasady zagospodarowania terenu oraz cechy zabudowy:
 - dopuszcza się usługi niezaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
 - dopuszcza się zieleni o charakterze izolacyjnym i osłonowym,

- dopuszcza się lokalizację dróg niezbędnych do obsługi terenu oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w sposób nie kolidujący z przeznaczeniem i pozostałymi zasadami zagospodarowania terenu,
- zakazuje się lokalizacji budynków podpiwniczonych,
- udział powierzchni biologicznie czynnej min. 20% powierzchni działki budowlanej,
- wielkość powierzchni zabudowy max. 70 % powierzchni działki budowlanej,
- maksymalna wysokość zabudowy nie może przekroczyć 12 m,
- maksymalnie dwie kondygnacje nadziemne,
- dachy dwu lub wielopołaciowe.

- Teren oznaczony na rysunku studium symbolem **1UP** przeznacza się pod **zabudowę usługowo - produkcyjną** z dopuszczeniem rozbudowy układu komunikacyjnego.

Obowiązują następujące zasady zagospodarowania terenu oraz cechy zabudowy:

- dopuszcza się usługi niezaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- dopuszcza się zieleń urządzoną w szczególności o charakterze izolacyjnym i osłonowym,
- dopuszcza się lokalizację dróg niezbędnych do obsługi terenów oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w sposób nie kolidujący z przeznaczeniem i pozostałymi zasadami zagospodarowania terenu,
- udział powierzchni biologicznie czynnej min. 25% powierzchni działki budowlanej,
- wielkość powierzchni zabudowy max. 60% powierzchni działki budowlanej,
- maksymalna wysokość zabudowy nie może przekroczyć 12 m,
- maksymalnie dwie kondygnacje nadziemne,
- dachy płaskie, dwu lub wielopołaciowe.

- Teren oznaczony na rysunku studium symbolem **1PE** przeznacza się pod **teren działalności produkcyjnej – eksploatacja piasku** z dopuszczeniem rozbudowy układu komunikacyjnego.

Obowiązują następujące zasady zagospodarowania terenu:

- eksploatacja piasku winna być prowadzona zgodnie z warunkami wynikającymi z koncesji na jego wydobycie,
- obszar wydobycia należy sytuować względem gazociągu DN100 zachowując filar ochronny o szerokości 15 m licząc od osi gazociągu do górnej krawędzi skarpy projektowanego wyrobiska,
- dopuszcza się eksploatację pod warunkiem zapewnienia odpowiedniego dojazdu,
- w południowej części terenu dopuszcza się lokalizację urządzeń komunikacji związanych z projektowaną działalnością ,
- po zakończeniu eksploatacji teren należy zrehabilitować w odpowiednim kierunku w zależności od miejscowych uwarunkowań lub potrzeb ,
- rekultywacja powinna być prowadzona sukcesywnie już w trakcie eksploatacji,
- warunki włączenia do dróg publicznych należy uzgodnić z zarządcą drogi,

- pozostałe zasady i warunki zagospodarowania terenu – zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na terenach objętych II zmianą należy uwzględnić położenie w:

- 1) obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów” określonego w dokumentacji hydrogeologicznej zatwierdzonej decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 18.07.1997 r. znak KDH-I/013/6037/97 i Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 426 „Dolina kopalna Kolbuszowa” określono w dokumentacji hydrogeologicznej zatwierdzonej decyzją Ministerstwa Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa Nr KDH 1/013/6037/97 z 18.07.1997r, w obrębie których obowiązują ograniczenia w sposobie zagospodarowania terenu, zabezpieczające wody podziemne i grunt przez skażeniem.
- 2) Obszarze Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Sandomierska” o kodzie PLB180005 Natura 2000, poprzez zapewnienie właściwego stanu ochrony siedlisk i gatunków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralności i spójności sieci Natura 2000.
- 3) granicach obszaru wskazanego w studium jako tereny „*narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi*” w warunkach katastrofalnych stanów wód (wody stuletnie Q_1), gdzie istnieje potencjalne zagrożenie wystąpienia powodzi lub podtopień (choć jednoznacznie nie potwierdzają tego fakty historyczne a brak jest również opracowań specjalistycznych w zakresie zagrożeń powodziowych). Celem minimalizowania strat zakazuje się realizację podpiwniczeń oraz konieczność stosowania rozwiązań konstrukcyjno-technicznych obiektów budowlanych, chroniących przed skutkami podmakania i zalewania, które to zapisy winny znaleźć się w przyszłych mpzp terenów 7MN, 8MN, 5MN i 1U.

Ponadto przy opracowaniu mpzp należy uzyskać zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne zgodnie z obowiązującymi przepisami.]

18. Polityka rozwoju systemu transportowego

18.1. Komunikacja drogowa

18.1.1. Układ komunikacyjny docelowy

Proponowany, docelowy układ komunikacyjny nie przewiduje istotnych zmian i na bazie istniejącego systemu przewiduje:

- ◆ zapewnienie powiązań układu komunikacyjnego gminy z układem zewnętrznym;
- ◆ uzyskanie walorów funkcjonalno-przestrzennych (możliwych do osiągnięcia przy istniejących uwarunkowaniach) przez dobór parametrów techniczno-użytkowych i kształtowanie układu;
- ◆ wskazanie do modernizacji istniejących dróg, odnośnie których przewiduje się wzrost ich znaczenia w układzie komunikacyjnym.

18.1.3. Drogi wojewódzkie

Prognoza ruchu dla dróg wojewódzkich Nr 861 i 872 (dawne drogi krajowe) opracowana została dla horyzontów czasowych 2000, 2005, 2010, 2015 przy założeniu, że do roku 2015 nie zajdą zmiany oraz nie wystąpią inne czynniki mogące mieć wpływ na zachowania komunikacyjne.

Tabela Nr 36.

Prognoza ruchu do roku 2015.

Nr drogi	Badany odcinek	Średni dobowy ruch (pojazdy)				Procentowy udział w ruchu samochodowym (%)											
						Samochody osobowe				Samochody ciężarowe				Autobusy			
		2000	2005	2010	2015	2000	2005	2010	2015	2000	2005	2010	2015	2000	2005	2010	2015
861	Bojanów–Jeżowe	1397	1735	2074	2412	76,4	79,2	80,9	81,9	8,4	7,9	7,6	7,6	2,2	1,8	1,5	1,3
872	Majdan Królewski–Bojanów	789	981	1172	1363	75,4	77,5	78,8	79,6	11,9	11,1	10,8	10,7	0,1	0,1	0,1	0,1
	Bojanów–Przyszków	1393	1730	2068	2405	79,0	81,5	83,0	83,9	5,7	5,3	5,2	5,2	4,1	3,3	2,8	2,4
	Przyszków–Nisko	917	1140	1362	1585	79,3	81,3	82,7	83,5	6,4	6,0	5,8	5,8	2,8	2,3	1,9	1,6

Prognoza na 2000 r. sporządzona na podstawie pomiaru z 1995 r. przewidywała średni dobowy ruch o wielkości:

Nr drogi	Badany odcinek	2000 r. (poj./dobę)		Uwagi
		prognoza	pomiar	
861	Bojanów–Jeżowe	1397	799	Natężenie ruchu mniejsze od przewidywanego.
872	Majdan Królewski–Bojanów	789	848	Nieznaczny wzrost natężenia ruchu w stosunku do przewidywanego
	Bojanów–Przyszków	1393	1245	Spadek natężenia ruchu w stosunku do przewidywanego
	Przyszków–Nisko	917	1245	Znaczny wzrost natężenia ruchu w stosunku do przewidywanego

Istniejące natężenia ruchu na drogach wojewódzkich przebiegających przez teren gminy nie wskazują na konieczność ich modernizacji w najbliższym czasie. Nawet na najbardziej obciążonym odcinku Bojanów – Nisko, gdzie przy średnim dobowym ruchu SDR= 1245 poj./dobę, natężenie godzinowe Q= 106 poj./h jest dziesięciokrotnie niższe od

natężenia krytycznego $Q=1050$ poj./h, stanowiącego wartość przekroczenia przepustowości drogi przy zalecanych poziomie swobody ruchu D.

Przewiduje się że, stan ten ulegnie zmianie po realizacji układu dróg ekspresowych ustalonym decyzją o kształcie sieci autostrad i dróg ekspresowych wydaną 29 września 2001 r. (Dz. U. Nr 120 poz. 1283). Istotnymi rozstrzygnięciami nowego Rozporządzenia dla gminy są:

- zachowanie w sieci dróg ekspresowych dotychczasowej drogi krajowej Nr 19 i docelowo jako drogi ekspresowej S-19 (Grodno) – granica państwa – Kuźnica Białostocka – Lublin – Stalowa Wola – Rzeszów – Barwinek – granica państwa (Preszov);
- wyłączenie z sieci dróg ekspresowych S-74 z uzasadnieniem, że na odcinku Sulejów – Kielce – Opatów – Tarnobrzeg – Nisko wielkości ruchu na wielu odcinkach drogi nie wskazuje na potrzebę realizacji tej trasy w pierwszej kolejności

Odłożenie w czasie przebudowy istniejącej drogi krajowej Nr 74 wraz z budową nowego odcinka Sandomierz – Stalowa Wola jako drogi ekspresowej S-74 nie przesądza o całkowitym zaniechaniu zadania lecz przesunięciu do czasu, gdy potrzeby ruchowe taką przebudowę uzasadnią i będą dostępne środki na dalszy rozwój układu.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podkarpackiego w kierunkach polityki przestrzennej układu dróg uwzględnia przebieg drogi ekspresowej S-74 zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami trasy.

Wobec powyższych ustaleń zakłada się znaczny wzrost aktywności transportowej dróg wojewódzkich, które stanowią będą połączenia:

- w Nowej Dębie z drogą krajową Nr 9 (droga ruchu międzynarodowego E 371);
- w Nisku z drogami ekspresowymi S 19 i S 74.

Brak płynności geometrycznej trasy obu dróg wojewódzkich wymusi po realizacji dróg ekspresowych konieczność ich modernizacji:

- Nr 861 – uzyskanie ciągłości geometrycznej trasy, likwidacja załamań z jednoczesnym zaznaczeniem hierarchii powiązań z układem istniejącym dróg niższej kategorii funkcjonalnej (drogi powiatowe i gminne);
- Nr 872 – uzyskanie płynności przez łagodzenie łuków poziomych na trasie.

18.1.4. Drogi powiatowe

Zgodnie z ustawą o drogach publicznych, od początku 1999 r. sieć podzielona została na cztery kategorie dróg. Określone zostały kryteria i procedury zaliczania dróg do danej kategorii. Ze względu na brak możliwości przeprowadzenia takich procedur do końca 1998 r., ustawa wprowadzająca umożliwiła wyjściowe zaliczenie dróg do poszczególnych kategorii w drodze Rozporządzenia Rady Ministrów. Obowiązujący do 1999 r. układ dróg wojewódzkich z wyróżnikiem numerowym województwa tarnobrzieskiego „42” stał się w całości układem dróg powiatowych. Dalsze korekty, sposób numeracji oraz zakres, treść i sposób prowadzenia ewidencji, jak również obiektów mostowych określa Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 28 lutego 2000 r.

Drogi powiatowe stanowią mają połączenia miast będących siedzibami powiatów z siedzibami z siedzibami gmin i siedzib gmin między sobą. W obszarze gminy Bojanów poza drogą Nr 42755 układ spełnia kryteria ustawowe. W „Studium...” nie przewiduje się zmian odnośnie kierunków tras i zakresu powiązań komunikacyjnych. Ostateczną weryfikację i układ docelowy ustali w przewidywanym terminie Rada Powiatu.

Drogi powiatowe wymagają modernizacji pod względem uzyskania parametrów technicznych odpowiednich dla klasy techniczno-funkcjonalnej Z (zbiorcza) lub

wyjątkowo dla dróg o mniejszym znaczeniu komunikacyjnym w układzie klasy L (lokalna).

18.1.5. Drogi gminne

Drogi gminne w przyjętym układzie funkcjonalnym powinny spełniać kryterium kwalifikacji przewidziane „Ustawą o drogach publicznych” i stanowić:

- drogi łączące poszczególne sołectwa i stanowiące powiązania zewnętrzne z gminami sąsiednimi;
- drogi użytkowane przez większość mieszkańców gminy, przy której znajdują się obiekty użyteczności publicznej i zabudowa mieszkaniowa;
- drogi obsługujące lokalną zabudowę.

Sporządzenie wykazu dróg gminnych wraz z nadaniem nowych numerów winno nastąpić w formie Uchwały Rady Gminy w terminie ustalonym Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

Drogi gminne wymagają modernizacji i zgodnie z warunkami technicznymi jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne, docelowo osiągnąć klasę techniczno-funkcjonalną L (lokalna) lub D (dojazdowa).

18.1.6. Drogi transportu rolniczego

Charakter dróg rolniczych obsługujących tereny upraw nie wykazuje cech przypadkowości i odznacza się wyjątkową regularnością. Na ogół tworzy lokalne układy rusztowe zapewniając tym samym najbardziej efektywną obsługę transportową przy minimalnej zajętości terenu. Układ nie wymaga korekty przestrzennej. Proponuje się jedynie przyporządkowanie istniejących dróg rolniczych klasyfikacji funkcjonalnej, która może stać się pomocna dla właściwego projektowania sieci z uporządkowaniem jej na obszarach wiejskich oraz podejmowaniu decyzji odnośnie kolejności modernizacji wraz z doбором odpowiednich parametrów techniczno-użytkowych.

Klasyfikacja funkcjonalna dróg rolniczych:

- główne drogi rolnicze: drogi publiczne powiatowe i gminne pełniące funkcję zbiorczych dróg rolniczych;
- drogi zbiorcze: drogi publiczne (gminne), nie publiczne, zbiorcze niższego rzędu, przejmujące ruch z dróg pomocniczych;
- drogi pomocnicze: tzw. technologiczne, umożliwiające dojazd bezpośrednio do pól.

Ustalone funkcje pozwolą na dostosowanie geometrii, (głównie przekroju poprzecznego) do przewidywanego natężenia ruchu i parametrów korzystających z nich pojazdów, a także na ustalenie rodzaju nawierzchni.

Wymagania techniczne jakim powinny odpowiadać poszczególne odcinki sieci dróg transportu rolniczego, zapewniające warunki dojazdu do pól zmechanizowanego sprzętu i maszyn rolniczych oraz przystosowanie ładowności środków transportowych

Tabela Nr 37.

Wymagania techniczne dróg transportu rolniczego

Klasa funkcjonalna	Klasa techniczna	Przekrój drogi	Szerokość jezdni (m)	Obciążenie nawierzchni (kN/oś)	Rodzaj nawierzchni
główne	Z lub L	dwupasowa	5,5	80	twarde ulepszone
zbiorcze	L lub D	dwupasowa	5,0	60	utwardzona
		jednopusowa	3,5 z zatokami mijania		
pomocnicze	D	jednopusowa	3,0 lub 3,5	nie określa się	gruntowa ulepszona

Koszt budowy nowych dróg przy niewielkim ruchu lokalnym (sezonowe obciążenie ruchem) powodują, że planowanie rozwoju dróg obsługujących rolnictwo powinno

odbywać się w oparciu o istniejącą sieć połączeń. Program modernizacji winien uwzględniać kolejność zgodną z klasą funkcjonalną.

Wskazane jest dla dróg obsługujących transport rolniczy stosowanie tanich konstrukcji nawierzchni z materiałów odpadowych i miejscowych oraz określenie trwałości nawierzchni mając na uwadze sezonowość obciążenia ruchem. Warunkiem takiego działania jest przeprowadzenie remontów w czasie nasilenia prac polowych i po sezonie.

Drogi pomocnicze, ze względu na to, że obsługują niewielkie powierzchnie użytków rolnych i mogą być czasowo zmieniane, w zasadzie nie powinny być trwale umocnione. Prace utrzymaniowe na tych drogach będą wystarczające, jeżeli sprowadzą się do profilowania z odwodnieniem i ewentualnym ulepszeniem nawierzchni gruntowej przez stabilizację mechaniczną. Wymagane jest, aby wszystkie drogi rolnicze, bezpośrednio połączone z drogami publicznymi miały na odcinkach co najmniej 50 m nawierzchnię twardą powodującą wstrząsowe oczyszczanie kół pojazdu oblepionych ziemią.

Wiele dróg można wykonać sposobem gospodarczym, tym bardziej, że w rolnictwie istnieją ku temu pewne możliwości techniczne (np. mechaniczna stabilizacja gruntu) pod warunkiem zapewnienia fachowego, kontrolowanego wykonawstwa tych robót.

Racjonalne ukształtowanie sieci dróg transportu rolniczego i poprawa ich stanu technicznego przyczyni się do osiągnięcia szeregu korzyści:

- obniżenie kosztów eksploatacji pojazdów i maszyn rolniczych przez zmniejszenie zużycia ilości paliwa, ogumienia, zwiększenie trwałości i niezawodności pojazdów, obniżenie kosztów i częstotliwości napraw;
- oszczędności czasu, ludzi, sprzętu i przewozu ładunków dzięki zwiększeniu prędkości jazdy;
- oszczędności na kosztach przewozu wynikających z wykorzystania nominalnej ładowności pojazdów;
- zmniejszenie strat w uprawach przez likwidację stałych lub czasowych objazdów nieprzejezdnych odcinków dróg;
- zwiększenie intensywności produkcji rolnej na terenach trudno dostępnych.

18.1.7. Potrzeby parkingowe na obszarze gminy

Przyspieszony w ostatnich latach rozwój motoryzacji indywidualnej wskazuje rosnące zapotrzebowanie na miejsca postojowe. Zapewnienie miejsc postojowych powinno stanowić integralną część programu użytkowego każdej inwestycji budowlanej

Tabela Nr 38.

Wskaźniki dla określenia potrzeb ilościowych.

Rodzaj obiektu	Podstawa odniesienia	Liczba stanowisk na jednostkę odniesienia
Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne	–	na własnej posesji
Biura, Banki, Urzędy	1000 m ² powierzchni użytkowej	25
Obiekty handlowe lokalne	1000 m ² powierzchni handlowej	30
Zakłady produkcyjne i rzemieślnicze	100 zatrudnionych	25
Hotele, motele, pensjonaty	100 łóżek	30
Restauracje, kawiarnie	100 miejsc konsumpcyjnych	25
Obiekty sportowe	100 miejsc widowiskowych 100 użytkowników	25 + 0,5 stanowisk postojowych dla autobusów
Szkoły, przedszkola	100 zatrudnionych (personel)	25
Przychodnie zdrowia	1000 m ² powierzchni użytkowej	25
Kina, sale widowiskowe, domy kultury	100 miejsc widowiskowych	25

18.1.8. Bezpieczeństwo ruchu

Podjąć należy działania doraźne mające na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa zarówno pieszych jak i pojazdów przez realizację następujących zadań:

- segregacja ruchu pojazdów i pieszych – budowa chodników przy wszystkich kategoriach dróg na odcinkach przechodzących przez tereny zabudowane;
- do każdego przystanku autobusowego należy umożliwić wymagane dojście po wypływanym chodniku – jest to szczególnie ważne dla przystanków poza terenami zabudowanymi – brak chodników powoduje zbiorowe chodzenie po jezdni;
- usuwanie wszelkiego rodzaju przeszkód ograniczających widoczność na wlotach skrzyżowań, wjazdach, przejazdach.

Dla poprawy bezpieczeństwa ruchu pieszego, w najbliższym czasie przewidywana jest budowa chodnika w Bojanowie przy drodze wojewódzkiej Nr 872 wzdłuż zabudowy mieszkaniowej – długość około 500 m.

18.2. Komunikacja kolejowa

Nowa orientacja polityki transportowej państwa wskazuje na konieczność oddziaływania w rozłożeniu zadań przewozowych na poszczególne gałęzie systemu przy szczególnej promocji kolei. Dla osiągnięcia równowagi między transportem drogowym a koleją niezbędna jest poprawa efektywności kolei, a szczególnie szerokie wsparcie przewozów kombinowanych. Założenia polityki transportowej państwa rokuje aktywizację tranzytowych przewozów towarowych linią szerokotorową (LHS) o zasięgu regionalnym i międzyregionalnym. Linia szerokotorowa nie posiada dla gminy znaczenia komunikacyjnego, jak również gmina nie ma wpływu na politykę transportową kolei.

19. Polityka rozwoju systemów infrastruktury technicznej

19.1. Elektroenergetyka

W perspektywie do 2015 roku Rzeszowski Zakład Energetyczny nie planuje na terenie gminy budowy żadnych obiektów kubaturowych i sieciowych o napięciu 110 kV. Głównym źródłem zasilania gminy w energię elektryczną będzie GPZ 110/15 kV Nisko, drugostronne zasilanie gminy stanowić będzie GPZ 110/15 kV Nowa Dęba, a awaryjne GPZ 110/15 kV Rudnik.

Energia elektryczna wyprowadzana będzie z w/w GPZ-ów liniami napowietrznymi 15 kV:

- 15 kV „Nisko – Kameralne Bojanów”,
- 15 kV „Nowa Dęba – Poręby Dębskie”

Rzeszowski Zakład Energetyczny – Rejon Energetyczny w Stalowej Woli dla poprawy warunków zasilania planuje w najbliższym czasie dobudowę stacji transformatorowych 15/0,4 kV w:

- Przyszów Burdze – 1 stacja;
- Przyszów Ruda – 1 stacja;
- Przyszów Kliny – 1 stacja;
- Przyszów Zapuście – 2 stacje;
- Przyszów Łapówka – 1 stacja.

Dla zwiększenia pewności zasilania koniecznym jest wybudowanie drugostronnego zasilania linii 15 kV „Nisko – Kameralne – Bojanów” do rozdzielni sieciowej RS 15 kV Rozwadów. Realizacja tego przedsięwzięcia wymaga zgody Nadleśniczego Nadleśnictwa Rozwadów.

Perspektywiczny wzrost zapotrzebowania mocy przez nowych odbiorców energii elektrycznej, jak również zapewnienie dostaw energii istniejącym odbiorcom o właściwych parametrach i spełnienia wymogów z zakresu ochrony przeciwporażeniowej realizowane będzie poprzez:

- budowę stacji transformatorowych napowietrznych 15/0,4 kV na obszarach wiejskich;
- budowę stacji transformatorowych wewnętrznych 15/0,4 kV na obszarach intensywnej zabudowy;
- budowę linii średniego napięcia napowietrznych i kablowych do zasilania stacji transformatorowych;
- budowę linii niskiego napięcia kablowych, napowietrznych do zasilania poszczególnych odbiorców i oświetlenia ulicznego.

W przypadku wystąpienia kolizji projektowanych obiektów z istniejącymi sieciami elektroenergetycznymi należy sieci te przystosować do nowych warunków pracy- wymagane jest oddzielne porozumienie Inwestorów obiektów z RZE S.A. (RE Stalowa Wola). Koszty w/w. zakresu prac pokrywa zainteresowany.

Dla linii elektroenergetycznych napowietrznych 15kV w terenach przewidzianych do zalesienia przewidzieć pasy bez zadrzewień o szerokości – 11,0 m (po 5,5 m od osi linii). Lokalizacja projektowanej zabudowy w stosunku do istniejących i projektowanych urządzeń elektroenergetycznych winna odpowiadać aktualnym przepisom budowy urządzeń elektroenergetycznych i Polskim Normom.

W gminie istnieją potencjalne możliwości rozwoju niekonwencjonalnych (odnawialnych) źródeł energii takich jak:

- elektrowni wodnych na istniejących i projektowanych zbiornikach wodnych;
- biomas (drewno, słoma).

Gmina posiada również korzystne warunki do lokalizacji elektrowni wiatrowych o średnich rocznych prędkościach wiatru przekraczających 4 m/s (według mapki „Zasoby

energetyczne wiatru w Polsce”), sporządzonej przez Rzeszowski Zakład Energetyczny S.A. w Rzeszowie – Wydział Rozwoju, w oparciu o dane z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Warszawa. W przypadku zamierzenia budowy elektrowni wiatrowej należy w miejscu planowanej lokalizacji postawić maszt i mierzyć przez rok prędkość wiatru.

Rozwój innych niekonwencjonalnych źródeł energii pozyskiwanych z:

- źródeł wód geotermalnych;
- źródeł nisko temperaturowych;
- energii słonecznej;

uzależniony będzie od sprzyjających warunków i możliwości prawnych, zachęcających do inwestowania w niekonwencjonalne źródła energii.

19.2. Telekomunikacja

Telekomunikacja Polska S.A. Obszar Telekomunikacji w Rzeszowie planuje zapewnienie łączności telefonicznej i dostęp do wszelkich usług dodanych o standardzie światowym wszystkim mieszkańcom gminy poprzez:

- rozbudowę istniejących central cyfrowych w:
 - Bojanowie;
 - Przyszowie;
 - Stanach;
 - rozbudowę sieci dostępowej.

Liberalizacja rynku telekomunikacyjnego i zmiany w Prawie Telekomunikacyjnym od 1 stycznia 2001 roku oznaczają, że usługi telekomunikacyjne w gminie będą mogły świadczyć różne podmioty gospodarcze dysponujące odpowiednim kapitałem i zapleczem. Postęp w obszarach techniki i technologii: informatycznej, telekomunikacyjnej i multimedialnej sprawia, że otoczenie, w jakim żyjemy podlega ogromnym zmianom.

Problem rozwoju rynku nowoczesnych usług informacyjnych dotyczy także obszarów wiejskich, gdzie występują potrzeby doskonalenia działalności gospodarczej, rozwijania przedsiębiorczości różnej, a także wyrównania różnic w stosunku do miasta. W Kielcach w dniach 19–21 czerwca 2002 r. odbyła się V Jubileuszowa Konferencja „Wieś w społeczeństwie informacyjnym – szanse i wyzwania”. W związku z uchwałą sejmiku RP z dnia 14 lipca 2000 r. „Budowanie podstaw społeczeństwa informacyjnego w Polsce”, opracowany został dokument „e-Polska” – Plan działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2001–2006, Pakt dla Rolnictwa, Spójna polityka strukturalna rozwoju obszarów wiejskich i rolnictwa.

Z dokumentów tych wynikają określone działania, które będą stymulować informatyzację obszarów wiejskich. Wśród nich przewidywana jest szeroka działalność edukacyjna, szkoleniowa i informacyjna, w tym obejmująca problematykę związaną z integracją europejską. Inną dziedziną, szczególnie potrzebną dla lokalnych społeczności i działalności gospodarczej, jest reklama i promocja; pokazywanie swoich produktów, a także walorów lokalnych, np. turystycznych czy kultury regionalnej informacja o regionie itp.

Zgodnie z programem „e-Polska” realizowane jest zadanie 11 pt. „Stworzenie podstaw internetowej giełdy towarów rolniczych” oraz zadanie 12 pt. „Tworzenie zintegrowanego systemu rolniczej informacji rynkowej” Pierwszą fazą rozwoju Internetowej Giełdy Rolniczej jest budowa elektronicznej platformy handlu i wymiany towarów rolniczych.

Łatwość dostępu do Internetu stwarza niewyobrażalne do niedawna możliwości tworzenia systemu informacyjnego dla gospodarstw rolnych, obejmującego zarówno

zarządzanie gospodarstwem, jak też usługi rynkowe. To skuteczny sposób na rozwiązania wielu problemów społeczności wiejskiej: poprawy ekonomiki, redukcji bezrobocia, poprawy warunków życia. Zapewnienie takiego dostępu to jeden z konstytucyjnych obowiązków państwa, stanowiący o pomyślnej perspektywie rozwoju wsi.

Telefonia Komórkowa

Na terenie działki Nr 4457/30 położonej we wsi Stany gmina Bojanów planowana jest budowa stacji bazowej telefonii cyfrowej Plus GSM BT-2849 Bojanów. Inwestorem projektowanej stacji bazowej telefonii cyfrowej Plus GSM BT-2849 Bojanów jest Polkomtel S.A. 02-001 Warszawa, Al. Jerozolimskie 81 – Oddział 2 40-514 Katowice, ul. Ceglana 4. Stacja ta usytuowana zostanie na wieży stalowej o wysokości 50,0 m. Na tej wieży zamocowane zostaną 3 nadawcze anteny sektorowe (na wysokości 48,70 m n.p.t.) oraz 3 anteny radiolinii (na wysokości 47,0 m n.p.t.)

Stacje bazowe telefonii cyfrowej poprzez swoje urządzenia nadawcze i zespoły anten wypromieniowują do otoczenia energię elektromagnetyczną, która może stwarzać potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi. Ochronę taką zagwarantować można poprzez całkowite wzajemne odseperowanie miejsc przebywania ludzi i obszarów, w obrębie których wartości pola elektromagnetycznego są ponadnormatywne.

Separację taką uzyskuje się poprzez sytuowanie anten nadawczych stacji bazowych telefonii cyfrowej w takich miejscach, ażeby przy założonych parametrach nadawania, pola elektromagnetyczne przenikające do miejsc przebywania ludzi były bezpieczne dla ich zdrowia tj. zgodne z wymogami określonymi przez przepisy rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 sierpnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwym dla ludzi i środowiska, dopuszczalnych poziomów promieniowania, jakie mogą występować w środowisku oraz wymagań obowiązujących przy wykonywaniu pomiarów kontrolnych promieniowania (Dz. U. z 1998 r. Nr 107 poz. 676).

Wartość gęstości mocy będzie wyższa od $0,1 \text{ W/m}^2$ na kierunkach ich promieniowania, wyłącznie na znacznych wysokościach nad powierzchnią terenu. Zasięgi tych obszarów będą się kształtowały w następujący sposób:

- dla anten sektorowych – azymut 30° , 160° , 260° :
 - na poziomie 50,0 m – zasięg 26,6 m;
 - w pionie – od wysokości 48,6 m n.p.t.;
- dla anteny radiolinii – azymut 210° :
 - na poziomie 47,0 m – zasięg obszaru 11,5 m;
 - w pionie – od wysokości 46,7 m n.p.t.;
- dla anten radiolinii – azymut 110° i 360° :
 - na poziomie 47,0 m – zasięg obszaru 9,5 m;
 - w pionie – od wysokości 46,4 m n.p.t.

Strefa obszarów, w obrębie których przekroczony będzie dopuszczalny poziom elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego ($>0,1 \text{ W/m}^2$) nie obejmuje zarówno żadnych obiektów z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, jak i miejsc związanych z przebywaniem ludzi.

Wyniki obliczeń gęstości strumienia pola elektromagnetycznego pochodzącego od emisji promieniowania anten nadawczych stacji bazowej Plus GSM BT-2849 BOJANÓW pozwalają stwierdzić, że wokół wieży z antenami w miejscach przebywania ludzi nie występują obszary, w których przekroczony zostałby dopuszczalny poziom elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego.

W związku z wystąpieniem w sąsiedztwie planowanej stacji bazowej telefonii komórkowej obszarów z ponadnormatywną gęstością mocy ($>0,1 \text{ W/m}^2$) o podanych powyżej

zasięgach, przy jednoczesnym braku posiadania danych nt. możliwości realizacji w sąsiedztwie tej stacji bazowej zabudowy mieszkalnej oraz innej z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, jak też wysokości takiej zabudowy – niezbędne jest zachowanie w odległości do 30,0 m od wieży z antenami terenu wolnego od zabudowy mieszkaniowej i innej z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi o wysokości przekraczającej 45,0 m n.p.t.

Powyższe wartości podane zostały z uwzględnieniem tzw. marginesu bezpieczeństwa. Przy pracy stacji bazowej i jej bezobsługowym charakterze nie występują narażenia związane z powstawaniem odpadów wodno–ściekowych, uciążliwościami akustycznymi, chemicznymi itp.

19.3. Zaopatrzenie w gaz

W związku z tym, że dotychczasowe kierunki zasilania tj. sieć średnioprężna stacji redukcyjno–pomiarowej Bojanów i sieć średnioprężna stacji redukcyjno-pomiarowej Jeżowe posiadają znaczną rezerwę w przepustowości – pełne pokrycie bilansowych potrzeb jest możliwe poprzez rozbudowę istniejącego układu sieci.

19.4. Zaopatrzenie w wodę

Pełne pokrycia bilansowych potrzeb gminy jest możliwe w oparciu o przyjęty program zwodociągowania bazujący na dostawie wody z ujęcia dla miasta Stalowa Wola „Ciemny Kąt”. Zrealizowana sieć wodociągowa i przygotowane projektowo do realizacji zadania dla poszczególnych sołectw stwarza możliwość pełnego zaspokojenia potrzeb mieszkańców gminy.

19.5. Gospodarka ściekowa

Podstawowym zadaniem na okres perspektywiczny staje stworzenie systemu odbioru i zagospodarowania ścieków. Wyznacza się dwa podstawowe obszary w których będzie stosowany grupowy system oczyszczania ścieków.

- ◆ I Obszar systemowy zlewni oczyszczalni Bojanów obejmujący sołectwa:
 - Bojanów;
 - Stany;
 - Korabina;
 - Cisów Las;
 - Gwoździec;
- ◆ II Obszar systemowy zlewni oczyszczalni Przyszów obejmujący sołectwa:
 - Przyszów;
 - Maziarnia.

Ze względu na konfigurację terenu wysoki poziom wód gruntowych preferuje się realizację systemu kanalizacji w układzie grawitacyjno–ciśnieniowym lub grawitacyjno–podciśnieniowym. Wyznacza się obszary zabudowy rozproszonej, dla których nie przewiduje się grupowego systemu (głównie ze względów ekonomicznych) gdzie możliwa jest realizacja indywidualnych systemów gromadzenia i utylizacji ścieków lub dowozu do punktów zlewnych.

- ◆ W zakresie I zmiany Studium ustala się:
 - ścieki komunalne poprzez system kanalizacji odprowadzane na gminną oczyszczalnię ścieków;

- wody opadowe powinny być odprowadzane w sposób zapewniający pełną ochronę przed przenikaniem zanieczyszczeń do wód gruntowych i gleby.

19.6. Gospodarka odpadami

Należy opracować zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27.04.2001 r. „o odpadach” należy opracować „Gminny plan gospodarki odpadami”. Jako podstawowy kierunek działania uznaje się zorganizowanie systemu odbioru odpadów, odzysku surowców wtórnych i ich zagospodarowanie oraz utylizację poprzez składowanie lub zastosowanie innych alternatywnych technologii. Należy poszukiwać takich form organizacyjnych, które przy minimalnych kosztach pozwalają na zorganizowanie systemu gromadzenia, obsługi i wywozu tak by wszyscy mieszkańcy gminy pozbyli się odpadów w sposób legalny.

Należy wprowadzić pilotażowo selektywną zbiórkę „u źródła” za pomocą kolorowych worków (szkło, tworzywo, makulatura). Uzupełniająco wprowadzić należy selektywną zbiórkę odpadów użytkowych (szkło, tworzywa, metale) system kontener w sąsiedztwie za pomocą 3 kolorowych pojemników z polietylenu rozstawionych minimum jeden zestaw w każdej miejscowości. Należy stymulować racjonalne zagospodarowanie odpadów poprzez szerzenie świadomości ekologicznej i oświatę i szerzenie pozytywnych wzorów do naśladowania.

W zakresie usuwania odpadów ustala się:

- czasowe gromadzenie odpadów komunalnych w szczelnych pojemnikach w wyznaczonych na ten cel miejscach na własnych działkach i usuwanie ich na zasadach obowiązujących w gminie,

19.7. Regulacja stosunków wodnych

Jako podstawowe zadania w zakresie melioracji szczegółowej uznaje się modernizację – odbudowa istniejących systemów w tym w pierwszej kolejności na obiekcie „Korabina” sołectwa Gwoździec, Cisów Las.

Należy dokonać korekty zasięgu istniejących obiektów melioracji szczegółowej w nawiązaniu do projektu dolesień.

W zakresie melioracji podstawowej główne zadania to:

- Budowa zbiornika „Krawce” (23 mln m³ 637 ha) wraz z systemem obwałowań rzeki Łęg i systemem obwałowań przyległych terenów (system Burdze i Przyszów);
- Regulacja rzeki Łęg;
- Realizacja zbiorników małej retencji pełniących również funkcję rekreacyjną:
 - B-1 „Bojanów” – pow. 4,0 ha;
 - B-2 „Stany-Załęże” – pow. 1,5 ha;
 - B-3 „Przyszów-Kołodzieje” – pow. 3,1 ha.

20. Polityka w zakresie ochrony ludności przed zagrożeniami żywiołowymi

20.1. Zagrożenia żywiołowe i katastrofalne

„Studium” uwzględnia wpływ i skutki zagrożeń żywiołowych i katastrofalnych na proces rozwoju przestrzennego obszaru. Gmina należy do rejonu o średnim natężeniu czynników zagrażających życiu i zdrowiu ludności. Zagrożenia dla ludności mogą nastąpić na skutek awarii, uszkodzeń lub zniszczeń zbiorników (magazynów) i instalacji z toksycznymi środkami przemysłowymi, awarii elektrowni jądrowych lub ładunków jądrowych rozmieszczonych na obszarach państw sąsiadujących, zagrożenia powodziowe w okresach wysokich stanów wody na rzekach, pożary przestrzenne lasów oraz skażenia środowiska naturalnego w związku z transportem niebezpiecznych substancji chemicznych.

Zagrożenia powodziowe

Na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią należy wyłączyć działania określone w art. 83 ust. 1 ustawy Prawo wodne. Opisane w rozdziale 2.5.1 skutki powodzi w latach 1997 i 2001 potwierdzają potrzebę podjęcia skutecznych starań dotyczących budowy budowli i urządzeń wodnych, które zabezpieczą będą ludność cywilną przed kolejnymi zagrożeniami.

Również ważne jest zabezpieczenie terenów składowania materiałów niebezpiecznych (nawozy, paliwa, substancje toksyczne) przed zalaniem.

Zagrożenia pożarowe

Zagrożenie pożarowe stwarza zwartość zabudowy budynków drewnianych i budynków o pokryciu łatwopalnym. Na terenach kompleksów leśnych w rejonach zagrożonych pożarami przestrzennymi prowadzony jest monitoring zagrożeń, sprawowany przez służby nadleśnictw będących w kontakcie z jednostkami straży pożarnej. Do tego celu wykorzystywane są wieże obserwacyjne.

W ostatnich latach w zakładach pracy wprowadzane są nowoczesne formy ochrony, polegające na wprowadzeniu systemu zabezpieczeń i czujników. Systemy zabezpieczeń posiadają łączność z jednostkami straży pożarnej.

Zagrożenia chemiczne

Awaryjne skażenia chemiczne o zasięgu lokalnym mogą powstawać w zakładach gromadzących znaczne ilości niebezpiecznych substancji chemicznych z racji wykorzystywania ich w procesach technologicznych.

Szczególne zagrożenie substancjami chemicznymi niebezpiecznymi dla życia i zdrowia ludzi i zwierząt oraz skażenia środowiska stanowią przewozy substancji toksycznych w transporcie kołowym i kolejowym. O skali i charakterze tego zagrożenia stanowi klasa ich toksyczności, a przede wszystkim znikoma przewidywalność wystąpienia sytuacji awaryjnych i związane z tym trudności podejmowania natychmiastowych dobrze zorganizowanych przedsięwzięć ratunkowych. W sytuacjach powyższych może nastąpić konieczność doraźnej ewakuacji ludności, którą kieruje Szef OC województwa lub szefowie OC gmin i powiatu.

Skażenia promieniotwórcze

Mogą wystąpić w razie awarii elektrowni jądrowych poza granicami kraju. Największe zagrożenie stwarzają elektrownie jądrowe w:

- miejscowościach Równe – 280 km, Chmielnicki – 400 km, na Ukrainie;
- miejscowościach Bohunice i Mochovce około 230 km w Słowacji;

- miejscowościach Dukowany – 360 km, Temelin – 400 km w Czechach.

Nie przewiduje się by skażenia osiągnęły wielkość stanowiącą bezpośrednie zagrożenie życia ludzi, należy jednak liczyć się z możliwością skażenia upraw warzyw i owoców, wody i koniecznością wprowadzenia „rygorów” w ich wykorzystaniu do spożycia oraz potrzebą zabezpieczenia preparatów jodu stabilnego i zapewnienia do celów konsumpcyjnych wody z zakrytych ujęć.

20.2. Aspekty obrony cywilnej

W zakresie budownictwa ochronnego

W rejonach budownictwa jednorodzinnego przewidzieć ukrycia wykonywane w podpiwniczeniach budynków przez mieszkańców we własnym zakresie, w okresie podwyższonej gotowości obronnej państwa. Dla zakładów pracy nie posiadających budowli ochronnych należy zarezerwować tereny pod doraźną realizację budowli na podstawie typowej lub powtarzalnej dokumentacji budowlanej. Dla nowo budowanych zakładów pracy i obiektów użyteczności publicznej, które będą kontynuować działalność w czasie wojny przewidywać budowę schronów dla załóg.

W zakresie alarmowania

Dążyć do pokrycia terenu gminy syrenami elektrycznymi dla celów alarmowania i powiadamiania mieszkańców w przypadku zagrożeń (słyszalność syreny do 300 m w zabudowie zagęszczonej). Zainstalowane syreny włączyć do obowiązującego w województwie systemu radiowego sterowania.

W zakresie zaciemniania

W razie prowadzenia modernizacji, rozbudowy lub budowy nowej instalacji elektrycznej oświetlenia zewnętrznego przysposabiać ją do potrzeb zaciemniania i wygaszania.

W zakresie zaopatrzenia w wodę

Zarezerwować tereny pod budowę awaryjnych studni wody pitnej lub wytypować je z już istniejących. Odległość studni wody pitnej od miejsc zamieszkania ludności powinna wynosić nie więcej niż 800 m i posiadać wydajność min. 7,5 l na jedną osobę na dobę. Istniejące ujęcia wody przysposobić do funkcjonowania w warunkach specjalnych według obowiązujących przepisów.

W zakresie urządzeń specjalnych

Nowo budowane obiekty sanitarne (łaźnie, pralnie, myjnie samochodowe) przystosować do potrzeb prowadzenia zabiegów specjalnych – likwidacji skażeń.

W zakresie energetyki

Dążyć do bezawaryjnego zasilania w energię elektryczną zakładów i wszystkich obiektów ważnych dla zapewnienia warunków do przetrwania ludności.

W zakresie formy przestrzennej i struktury wewnętrznej

Sytuować strefy budownictwa mieszkaniowego z dala od obiektów zagrożonych TSP oraz od terenów zalewowych zagrożonych przez powodzie. Unikać nadmiernego zagęszczania budynków w celu zminimalizowania możliwości rozprzestrzeniania się pożarów oraz powstawania zawałów ciągłych. Sytuować budynki po obu stronach ulic tak, aby odległość między nimi nie była mniejsza niż suma ich wysokości – 10 metrów. Sieć ulic i terenów zielonych wraz z drogami wylotowymi powinno stanowić jednolity system ciągów komunikacyjnych promienistych i pierścieniowych, powinien on zapewniać pełną przelotowość umożliwiającą sprawną ewakuację ludności oraz manewr sił ratowniczych.

21. Polityka realizacji przedsięwzięć publicznych gminy

21.1. Gospodarowanie mieniem komunalnym

Szeroko rozumiana gospodarka w gminie staje się niewątpliwie przedmiotem publicznego zainteresowania. Wśród różnych narzędzi gospodarki przestrzennej zwrócić tutaj należy szczególną uwagę na planowanie przestrzenne i gospodarkę nieruchomościami komunalnymi.

Istnieje cały szereg obustronnych związków pomiędzy planowaniem przestrzennym, a gospodarką gruntami. Należy tutaj mieć na uwadze zarówno zależności ustawowe (zasoby gruntów, wyłączenia nieruchomości, zobowiązania gminy i wpływy do budżetu gminy z tytułu zmniejszenia lub wzrostu wartości nieruchomości) jak i faktyczne oddziaływanie rozstrzygnięć planistycznych na wartość gruntów i na rynek nieruchomości.

Tabela Nr 39.

Wpływy z majątku komunalnego do budżetu gminy w latach 1997–2002 r. w gminie Bojanów.

Rok	Dochody w mln zł budżetu ogółem	Wpływy z majątku komunalnego	
		w mln zł	%
1999	7,2	1,0	13,9
2000	7,5	1,5	20,0
2001	8,4	1,1	13,9
2002	9,3	0,9	9,7
2003projekt	9,2	0,4	4,3

Źródło: Urząd Gminy Bojanów

Majątek gminy obejmuje następujący zakres rzeczowy:

- a) nieruchomości gruntowe;
- b) budynki i lokale mieszkalne;
- c) lokale usługowe;
- d) obiekty użyteczności publicznej;
- e) drogi.

Gospodarowanie tym majątkiem wymaga podejmowania rozważnych decyzji, które z jednej strony przynoszą korzyści dla gminy, a z drugiej nie powodują zbyt dużych obciążeń dla użytkowników.

Przedmiotem odpłatnego gospodarowania objęty jest w zasadzie majątek gminy wymieniony pod pozycjami od a) do c). może przybierać różną formę: sprzedaż na własność, wieczystego użytkowania lub dzierżawy.

Z dotychczasowego doświadczenia wynika, że preferowaną i obustronnie akceptowaną formą zbywania budynków i lokali mieszkalnych jest sprzedaż na własność.

Gospodarowanie nieruchomościami gruntowymi rządzi się trochę innymi prawami. Popyt na nieruchomości nie zawsze idzie w parze z kapitałem niezbędnym na kupno terenów. Dlatego dla wielu inwestorów zarówno małych jak i wielkich firm, alternatywą jest pozyskanie gruntów w formie dzierżawy, użytkowania. Obniżą ono koszty początkowe inwestycji, gdyż nie wymaga angażowania kapitału na kupno terenów, a jednocześnie nie wyklucza w przyszłości jego kupienia.

Użytkowanie wieczyste służyć może zintensyfikowaniu budownictwa – głównie mieszkaniowego – stanowiąc ułatwienie dostępu do gruntów. Używając tej formy władze gminy mogą zapobiegać spekulacji gruntami oraz realizować założenia planów zagospodarowania terenów.

Nie bez znaczenia jest fakt, że dla gminy bardziej opłacalne jest oddanie gruntów w wieczyste użytkowanie niż sprzedanie. Sprzedając ziemię, gmina pozbywa się nie tylko kontroli nad jej wykorzystaniem, ale także stałych wpływów finansowych. Jest to tylko pozorna sprzeczność. Gmina żądając stosunkowo większych opłat rocznych (w porównaniu z sumą jaką należałoby zapłacić kupując działkę) rekompensuje to sobie dzięki wzrostowi wartości gruntów w następstwie inwestycji jakie poczynili na nich i w okolicy użytkownicy wieczysti. W przyszłości, gdy dzięki temu wartość gruntów znacznie wzrośnie, gmina może je sprzedać za dużo wyższą cenę użytkownikowi wieczystemu.

Za szczególnie istotne w gospodarowaniu mieniem gminnym uważa się następujące działania:

- a) dokonywanie sprzedaży w drodze przetargu gruntów nie stwarzających dla gminy perspektyw aktywnego gospodarowania, w tym użytków rolnych oraz pojedynczych niewielkich działek w ramach terenów istniejącego lub przewidywanego zainwestowania;
- b) dokonywanie sprzedaży w drodze przetargów gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele mieszkaniowe lub mieszkań z zasobu komunalnego, a uzyskane środki przeznaczając na uzbrojenie terenów i zapewnienie dostępności komunikacyjnej nowych obszarów mieszkaniowych (szczególnie tych, które stanowią mienie gminne);
- c) nabywanie gruntów przyległych do terenów stanowiących mienie gminne oraz pojedynczych działek dla realizacji ustalonych celów publicznych;
- d) szerokie korzystanie z prawa pierwokupu we wszystkich korzystnych dla gminy przypadkach;
- e) stosowanie instrumentu scaleń w warunkach niekorzystnego układu przestrzennego własności (w tym nabywanie gruntów dla uzyskania wymaganego udziału gruntów gminnych w procesie scalania) oraz dokonywanie dobrowolnej wymiany gruntów z podmiotami społecznymi i prywatnymi dające wspólne korzyści;
- f) gromadzenie środków finansowych na udział w wykupie terenów, które mogą stanowić ofertę dla inwestycji strategicznych (nowe miejsca pracy, stały dopływ środków z podatków i dzierżawy);
- g) przeznaczenie lub dokonywanie zmian w zapisach planów miejscowych dla obszarów, na których występują grunty mienia gminnego dla umożliwienia realizacji celów publicznych oraz inwestycji istotnych dla rozwoju gminy (dotyczy sytuacji braku istotnych przeciwwskazań z zakresu ochrony dóbr kultury i środowiska naturalnego oraz uwarunkowań lokalnych).

W konkretnych uwarunkowaniach proponuje się zróżnicowanie przestrzenne polityki gospodarowania mieniem gminy w dostosowaniu do występujących uwarunkowań i ustalonych stref polityki przestrzennej. Szczególnie aktywna polityka gospodarowania mieniem gminnym winna następować w obszarach przewidzianych do urbanizacji.

W obszarze tym pożądane są działania związane z pomnażaniem mienia gminnego (dotyczy działań określonych w punktach: c), d), e), f), g) dla zapewnienia stałych dochodów do budżetu gminy. W pozostałych obszarach, a szczególnie w obszarach związanych z utrzymaniem funkcji rolniczych i leśnych, gospodarowanie mieniem winno dotyczyć sprzedaży (działania określone w punktach: a), b)) oraz zabezpieczenia celów publicznych.

21.2. Realizacja przedsięwzięć publicznych

W trakcie sporządzania projektu „Studium” Wojewoda Podkarpacki nie przedstawił wykazu zadań wpisanych do wojewódzkiego rejestru zadań o charakterze ponadlokalnym.

Niemniej jednak na podstawie analizy dokumentów planistycznych dla województwa podkarpackiego wyartykułowano zadania istotne w rozwoju społeczno-gospodarczym i strukturze przestrzennej gminy.

Należą do nich:

Ochrona środowiska

- ochrona środowiska wodnego poprzez uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej;
- opracowanie gminnego planu gospodarki odpadami;
- utworzenie Parku Krajobrazowego Puszczy Sandomierskiej.

Komunikacja

- nie przewiduje się.

Elektroenergetyka

- Rzeszowski Zakład Energetyczny S.A. planuje dobudowę stacji transformatorowych 15/0,4 kV:
 - Przyszów Burdze – 1 stacja;
 - Przyszów Ruda – 1 stacja;
 - Przyszów Kliny – 1 stacja;
 - Przyszów Zapuście – 2 stacje;
 - Przyszów Łapówka – 1 stacja.
- budowa drugostronnego zasilania linii 15 kV „Nisko – Kameralne – Bojanów”.

Telekomunikacja

- budowa stacji bazowej telefonii cyfrowej Plus GSM w miejscowości Stany na działce nr 4457/30. Inwestorem projektowanej stacji jest Polkomtel S.A.

Gospodarka wodna

- budowa sieci wodociągowej dla dotychczas niezwodociągowanych sołectw.

Gospodarka ściekowa

- budowa oczyszczalni ścieków wraz z systemem kanalizacji sanitarnej.

Gospodarka odpadami

- zorganizowanie systemu odbioru odpadów, odzyskiwania surowców wtórnych i ich zagospodarowanie.
- zorganizowanie grzybowiska padliny.

Regulacja stosunków wodnych

- realizacja zbiorników małej retencji: Bojanów, Przyszów-Kołodzieje, Stany-Załęże;
- odbudowa systemu melioracji szczegółowej;
- budowa zbiornika Krawce wraz z systemem obwałowań rzeki Łęg i systemem odwodnienia przyległych terenów;
- regulacja rzeki Łęg.

Pomoc społeczna

- nie przewiduje się.

21.3. Promocja gminy

Zanim inwestor trafi do gminy, władze samorządowe mogą i powinny prowadzić aktywną promocję gminy i akwizycję inwestycji. Na tym bowiem etapie gmina może sama wybierać i decydować, kogo zainteresować swoją ofertą. Istotnym elementem w strategii pozyskiwania inwestycji bezpośrednich jest wybór takiego przedsięwzięcia, które będzie zgodnie ze średnio i długoterminowymi celami rozwoju gminy.

Dążąc do zapewnienia sobie jak największego zysku (a więc realizacji celów wyznaczonych w strategii rozwoju gminy, utworzenia nowych miejsc pracy, zwiększenia wpływów z podatków i podniesienia prestiżu regionu), władze samorządowe mogą wykorzystywać techniki marketingowe, powszechnie stosowane na rynku dóbr konsumpcyjnych i inwestycyjnych. Wychodząc z założenia, że najważniejszą częścią marketingu nie jest wcale sprzedaż i działania promocyjne, ale „poznanie i zrozumienie klienta tak dobrze, aby produkt lub usługa odpowiadała mu i sama się sprzedawała”, pierwszym i najważniejszym zadaniem gminy staje się identyfikacja potrzeb inwestora.

Podejmując decyzję o wejściu na nowy rynek, inwestor musi dokonać starannego wyboru lokalizacji, stwarzającej największe szanse na sukces przedsięwzięcia. Znajomość procedur i kryteriów wyboru, którymi kieruje się inwestor, pomaga w przygotowaniu profesjonalnej oferty.

Na wybór konkretnej lokalizacji wpływa wiele elementów, między innymi natury emocjonalnej. Japońskie firmy chętnie inwestują w małych gminach (zależy im na bliskim kontakcie z lokalnymi władzami). Koncerny amerykańskie natomiast preferują duże miasta (zwalnia je to w pewnym stopniu od odpowiedzialności za otoczenie socjalne inwestycji). Nie są to jednak powody o podstawowym znaczeniu.

O wyborze lokalizacji inwestycji decydują:

- bliskość rynku;
- bliskość bazy surowcowej;
- brak możliwości rozbudowy produkcji w dotychczasowej lokalizacji (na przykład ze względów politycznych, ekologicznych i innych);
- dostępność wykwalifikowanej siły roboczej;
- koszty produkcji;
- koszty osobowe.

Najważniejszymi elementami przyciągającymi obcy kapitał do Polski są: duży rynek nabywców, tania i wykwalifikowana siła robocza, przynależność naszego kraju do zachodniego kręgu kulturowego, przewidywalne ryzyko, infrastruktura sprzyjająca inwestycjom oraz możliwość eksportu do krajów ościennych, z którymi Polska utrzymuje bardzo dobre stosunki.

Należy jednak pamiętać, iż inwestorzy mają do wyboru alternatywne lokalizacje. Poza tym fakt, iż podaż (liczba gmin zainteresowanych przyciągnięciem inwestycji) zdecydowanie przewyższa popyt (liczba potencjalnych inwestorów) powinien mobilizująco wpływać na oferujące lokalizacje.

W odniesieniu do nowego zamierzenia inwestycyjnego i opracowywanych w związku z nim planów (produkcyjnych, osobowych, logistycznych, finansowych) i harmonogramu realizacji przedsięwzięcia, przedsiębiorca określa wymagania wobec: poszukiwanej nieruchomości, rynku pracy, położenia nieruchomości i gminy, infrastruktury nieruchomości i gminy, sytuacji prawnej i podatkowej oraz możliwości uzyskania wsparcia finansowego (dotacje, ulgi) przy realizacji przedsięwzięcia.

Ważną sprawą stają się elastyczność i współdziałanie władz gminy we wszystkich kwestiach planowania i wydawania zezwoleń.

Nie bez znaczenia są też wymagania, które trudno obiektywnie skalkulować, na przykład: sytuacja mieszkaniowa (możliwość kupna lub wynajęcia domu lub mieszkania), możliwość kształcenia dzieci i doskonalenia zawodowego, oferta kulturalna i możliwości spędzania czasu wolnego.

Przed podjęciem decyzji inwestorzy zestawiają wymienione wyżej wymagania (zwane determinantami) z oferowanymi im warunkami. Im bardziej oferowane warunki odpowiadają „determinantom”, tym większa szansa na pozyskanie inwestycji. Przygotowując ofertę, należy zawrzeć w niej te informacje, które ułatwią inwestorowi podjęcie decyzji.

21.4. Polityka lokalizacyjna

Na każdym poziomie planowania rozwoju i na każdym poziomie zarządzania – na obszarze kraju, regionu i gminy występują oczywiste odniesienia do przestrzeni. Jeszcze tak niedawno rozstrzygnięcia planistyczne nie wywoływały szerszego oddźwięku. Przede wszystkim nie odczuwano, jak mocno, nawet bardzo drobne, wąskie interesy indywidualne uzależnione są od przesądzeń planu.

Plan zagospodarowania przestrzennego może rozwój gminy zahamować, może rozwój utrudniać ale może również rozwój ułatwić. Nieruchomości gruntowe i budynkowe są bardzo często podstawowym składnikiem majątku osób i podmiotów gospodarczych. Nieraz jest to dobra lokata kapitału. Każde zagrożenie stanu posiadania rodzi odruchy obronne. Zagrożeniem mogą być również ustalenia planów miejscowych. Nikt nie może się dziwić, że zagrożony broni się wszelkimi sposobami. Nie wolno się obrażać, nie wolno nie przewidywać takich sytuacji. Szczególnego znaczenia nabiera więc jednoznaczność zapisywanych w planach podziałów przestrzeni.

Korzyści gminy (z tytułu wzrostu wartości gruntu), zobowiązania gminy (z tytułu zmniejszenia wartości gruntu), a przede wszystkim postępowania wyłączeniowe muszą być odniesione do konkretnych jednoznacznie wyodrębnionych wycinków przestrzeni.

Plan miejscowy musi więc precyzyjnie rozgraniczać obszary poddane określonym oddziaływaniom prawa.

Uzasadnione, z innych względów, tendencje do konstruowania „planów elastycznych”, unikających jednoznacznych sformułowań, nie mogą usprawiedliwiać stosowania „orientacyjnych linii rozgraniczających” wydzielających np. korytarze komunikacyjne. Nie należy wykonywać planów miejscowych w skalach nie pozwalających na prawidłowe wyniesienie podziałów do fizycznej przestrzeni.

21.5. Określenie obszarów, dla których sporządzenie planów miejscowych jest obowiązkowe

1. Stosownie do wymogów art. 6 ust. 5 pkt. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 15, poz. 139 z 1999 r. – tekst jednolity) w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy określa się m.in. „obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub ze względu na istniejące uwarunkowania”. Wspomniana wyżej ustawa stanowi również w art. 13, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo:
 - a. jeżeli przepisy szczególne tak stanowią;
 - b. dla obszaru, na którym przewiduje się realizację programów służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych określonych przez ministrów

i centralne organy administracji rządowej (art. 58.1) oraz przez sejmiki wojewódzkie (art. 54 d.);

- c. dla obszarów, na których przewiduje się zadania dla realizacji lokalnych celów publicznych;
- d. dla obszarów określonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, ze względu na istniejące uwarunkowania.

Ad.a. Przepisem szczególnym nakładającym na gminę obowiązek sporządzenia planu miejscowego jest ustawa z 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 z późniejszymi zmianami). Ustawa ta w art. 53 stanowi, że „Dla terenu górniczego sporządza się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru funkcjonalnego w trybie określonym odrębnymi przepisami, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej”. Z ustępu 6 artykułu wynika, że sporządzanie planu miejscowego dla terenu górniczego jest obligatoryjne w odniesieniu do terenów górniczych, na których prowadzona jest eksploatacja kopalin podstawowych (w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze), na obszarze gminy brak takich terenów, dla których winien być sporządzony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie z postanowieniami ustawy Prawo geologiczne i górnicze. W przypadku eksploatacji terenów kopalin pospolitych można odstąpić od sporządzania takiego planu, jeżeli nie przewiduje się ujemnych wpływów na środowisko.

Ad.a. Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody, parki krajobrazowe i rezerwaty wymagają opracowania planów ochrony. Z chwilą ustanowienia planu ochrony jego ustalenia są wiążące dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania. Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt. 7–9 zmiany ustawy o ochronie przyrody z 7 grudnia 2000 r. (Dz. U. Nr 3/2001, poz. 21) ustala się obowiązek sporządzania mpzp dla w/w rezerwatów.

Obowiązek sporządzenia planu miejscowego istnieje również w przypadku obszarów, dla których Rada Gminy wprowadziła lub wprowadzi formę ochrony przyrody na mocy art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody poprzez:

- wyznaczenie obszarów chronionego krajobrazu;
- wprowadzenie ochrony indywidualnej w drodze uznania danego obszaru za zespół przyrodniczo – krajobrazowy.

Zaznacza się jednak, że wymóg ten istnieje tylko w przypadku wprowadzenia ochrony przez Radę Gminy, a nie przez Wojewodę. W chwili sporządzania niniejszego „Studium” nie ma innych przepisów szczególnych, z których wynikałby obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, niemniej jednak w ramach „Studium” w rozdziale 14 wskazuje się tereny które winny stanowić przedmiot ochrony i konsekwencją tej propozycji może być podjęcie stosownych uchwał wprowadzających formy ochrony przyrody, a więc i obowiązku opracowania planu miejscowego.

Ad.b. Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym nałożyła na organy administracji rządowej obowiązek sporządzenia programów zadań rządowych służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych. Programy te sporządzają:

- ministrowie i centralne organy administracji rządowej (art. 58.1.);
- sejmiki wojewódzkie (art. 54 d.).

Zadania rządowe i samorządu wojewódzkiego wynikające z w/w programów Wojewoda zamieszcza w tzw. „wojewódzkim rejestrze”, co stanowi podstawę ich

wprowadzania do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Stosownie do powyższego w „Studium” przyjmuje się określone obszary związane z realizacją tych inwestycji, jako obszary dla których będą sporządzane plany miejscowe zagospodarowania przestrzennego. Zaznaczyć jednak należy, że obowiązek podjęcia sporządzenia planów miejscowych dla tych obszarów powstanie z chwilą wprowadzenia zadań do rejestru wojewódzkiego i przeprowadzenia negocjacji pomiędzy gminą, a wojewodą na temat warunków wprowadzenia tych zadań do planu miejscowego. W przypadku braku zgody na wprowadzenie inwestycji jako zadań rządowych, istnieje możliwość rozważenia ich podjęcia jako zadań związanych z realizacją celów publicznych (patrz punkt poniżej), jeżeli przewidywany byłby częściowy udział gminy w finansowaniu przedsięwzięcia (lub udział aportowy).

Ad.c. Zadaniem dla realizacji celów publicznych, w tym celów publicznych lokalnych jest w rozumieniu ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, każda działalność gminy wynikająca z ustaw, o ile wymaga ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu i jest finansowania w całości lub części z budżetu gminy. Zgodnie z tymi ustaleniami dla obszarów przewidywanych dla realizacji lokalnych celów publicznych, o których mowa w rozdziale 21.2., gmina ma obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Należy przy tym pamiętać, że przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych wyłącznie w trybie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ad.d. W odróżnieniu od wcześniej omówionych przypadków określenie obszarów wymagających sporządzenia planów miejscowych ze względów na istniejące uwarunkowania jest wyrazem celów i kierunków polityki przestrzennej gminy, wyrażonej w „Studium” i ma charakter suwerennej decyzji.

Po rozpoznaniu uwarunkowań w gminie Bojanów wyznaczono w „Studium” obszary, dla których ustala się obowiązek opracowania m.p.z.p.:

- 1) teren projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Bojanów „Dąbrówka”;
- 2) teren projektowanych usług rekreacyjno–turystycznych w Przyszowie;
- 3) teren projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Stany „Moskale”;

W zakresie I zmiany Studium wyznacza się do opracowania mpzp terenu zabudowy mieszkaniowej „Ruda” w Przyszowie.

22. Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz synteza ustaleń I zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów

1. Prace nad I zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów, prowadzone były w trybie ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i uchwały Nr VII/44/07 Rady Gminy Bojanów z dnia 11 kwietnia 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów.
2. Bezpośrednim powodem podjęcia powyższej uchwały była konieczność uzyskania zgodności rozwiązań w zamierzeniach projektowych planu miejscowego, który Rada Gminy miała zamiar sporządzić pod niezbędne gminie tereny inwestycyjne, z ustaleniami obowiązującego Studium zgodnie z wymogami ustawy z 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
3. Przyjęte w zmianie Studium rozwiązania, powiązane są bezpośrednio z istniejącymi uwarunkowaniami przestrzennymi i predyspozycjami terenów z jednoczesnym uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu. Tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym, objęte ochroną prawną, zostały wyłączone z rozwoju osadnictwa. Natomiast obszary rozwoju osadnictwa rozwijające się wzdłuż ciągów komunikacyjnych, zostały wzmocnione terenami stanowiącymi naturalną kontynuację istniejącej zabudowy, posiadającej dostęp do istniejącej infrastruktury technicznej uzbrojenia terenu.
4. Zakres zmiany Studium, którego Rada Gminy postanowiła dokonać, w układzie syntetycznym obejmuje:
 - 1) wskazanie obszaru pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i mieszkaniowo – usługową,
 - 2) wskazanie obszaru wymagającego przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.
5. Na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Z 2004r. Nr 118 poz. 1233) stwierdzono konieczność dostosowania treści dotychczas obowiązującego Studium do nowych wymogów prawnych. Obecna zmiana Studium uwzględnia również zmiany wynikające z wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony siedlisk Natura 2000 – SOOS.
6. Sporządzona zmiana Studium zawiera problematykę określoną w art. 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z powoływanym wyżej Rozporządzeniem, Studium składa się z:
 - 1) części określającej uwarunkowania przedstawiane w formie tekstowej i graficznej w skali 1:10 000;
 - 2) części zawierającej ustalenia, określające kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, przedstawione w formie tekstowej i graficznej w skali 1:10 000.
7. Zakres zmiany Studium obrazuje poniższa tabela.

Przeznaczenie terenu	Zakres zmiany
Osadnictwo – gospodarka	
Zabudowa jednorodzinna	Powiększono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
Infrastruktura techniczna	
Infrastruktura techniczna	Pompownia wody
Gospodarka gruntami	
Scalenia i podziały nieruchomości	Określono granice terenów wskazanych do scalenia i podziału nieruchomości

****[23. Uzasadnienie zawierające objaśnienie przyjętych rozwiązań oraz synteza ustaleń II zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów**

Podstawą opracowania II zmiany Studium jest uchwała Rady Gminy Bojanów Nr XXVI/227/14 z dnia 16 kwietnia 2014 w sprawie przystąpienia do sporządzenia II zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bojanów, dotycząca zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz dotychczasowego przeznaczenia terenów. Zmiana obejmuje 14 obszarów, w tym:

- Obszar nr 1 obejmuje tereny leśne klasy LsV położony w północnej części miejscowości Przyszów - Burdze przy drodze nr ewid. 143/4,
- Obszar nr 2 obejmuje tereny rolne klasy RVI oraz leśne klasy LsVI położony we wschodniej części miejscowości Przyszów - Burdze po północnej stronie drogi nr ewid. 370/2,
- Obszar nr 3 obejmuje tereny rolne klasy RVI oraz leśne klasy LsVI położony we wschodniej części miejscowości Przyszów - Burdze po północnej stronie drogi nr ewid. 370/2,
- Obszar nr 4 obejmuje tereny Br-PsV oraz leśne klasy LsV położony w południowo - wschodniej części miejscowości Burdze po wschodniej stronie drogi nr ewid. 423,
- Obszar nr 5 obejmuje tereny leśne LsV, LsVI, tereny zadrzewione Lz-PsVI oraz tereny dróg dr, położony w północnej części miejscowości Przyszów – Ruda przy drogach gminnych nr ewid. 930/1 i 1281/1,
- Obszar nr 6 obejmuje tereny leśne LsVI, tereny zadrzewione Lz-PsVI, pastwiska PsV i PsVI, tereny mieszkaniowe B, oraz tereny dróg dr, położony w centralnej części miejscowości Przyszów – Ruda, na zachód od drogi z Przyszowa do Stalowej Woli przy drodze gminnej ul. Łęgowej,
- Obszar nr 7 obejmuje teren leśny LsV, położony we wschodniej części miejscowości Przyszów Ruda, bezpośrednio przy drodze powiatowej Przyszów – Stalowa Wola, oraz drogach gminnych oznaczonych nr ewid. 585 i 1239,

- Obszar nr 8 obejmuje teren leśny LsV, położony we wschodniej części miejscowości Przyszów Ruda po północnej stronie drogi gminnej oznaczonej nr ewid. 1239,
- Obszar nr 9 obejmuje teren różne Tr, położony bezpośrednio przy wschodniej granicy administracyjnej ze Stalową Wolą,
- Obszar nr 10 obejmuje tereny leśne LsVI, grunty orne RVI, Br-LsV, położony w południowo - wschodniej części miejscowości Przyszów – Ruda, pomiędzy drogami gminnymi ul. Jaśminową i ul. Sapiehy,
- Obszar nr 11 obejmuje teren leśny LsVI, położony w centralnej części miejscowości Przyszów - Ruda po północnej stronie drogi gminnej oznaczonej nr ewid. 1425 – ul. Sapiehy,
- Obszar nr 12 obejmuje użytki: pastwiska trwałe PsV oraz teren leśny LsVI, położony w północnej części miejscowości Przyszów – Kąty pomiędzy drogami gminnymi oznaczonymi nr ewid. 3744 i nr ewid. 2896,
- Obszar nr 13 obejmuje użytki: teren leśny LsIV, grunty zadrzewione Lz-PsV oraz rowy W, położony w Bojanowie po wschodniej stronie drogi gminnej oznaczonej nr ewid. 1263/1,
- Obszar nr 14 obejmuje użytki: teren leśny LsV, grunty zadrzewione Lz-RVI oraz grunty orne RVI, położony w centralnej części miejscowości Cisów Las po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 861 Bojanów – Kopki.

Według obowiązującego dokumentu obszary znajdują się w terenach określonych jako:

- Obszar nr 1, nr 2, nr 3, nr 4, nr 5, nr 6, nr 10, nr 11, nr 12 i nr 14 - MN teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- Obszar nr 9 - ML,U teren zabudowy letniskowo – rekreacyjnej z usługami,
- Obszar nr 13 – U teren zabudowy usługowej,
- Obszar nr 7 – UP teren zabudowy usługowo - produkcyjnej,
- Obszar nr 8 – PE teren działalności produkcyjnej – eksploatacja piasku.

Zmiana ustaleń Studium w zakresie ww. obszarów dotyczy:

- wskazania nowych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN, 2MN, 3MN, 4MN w miejscowości Przyszów - Burdze, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN w miejscowości Przyszów – Ruda, 9MN w miejscowości Przyszów – Kąty i 10MN w miejscowości Cisów Las stanowiące kontynuację i uzupełnienie istniejącego zainwestowania,
- wskazania nowego terenu zabudowy letniskowo - rekreacyjnej z usługami 1ML,U położonego przy wschodniej granicy administracyjnej ze Stalową Wolą stanowiącego możliwość rozwoju nowej funkcji na terenie gminy,
- wskazania nowego terenu zabudowy usługowo – produkcyjnej 1UP we wschodniej części miejscowości Przyszów - Ruda, bezpośrednio przy drodze powiatowej Przyszów – Stalowa Wola, oraz drogach gminnych oznaczonych nr ewid. 585 i 1239 stanowiącego możliwość rozwoju nowych terenów inwestycyjnych przy głównej trasie komunikacyjnej gminy,

- wskazania nowego terenu zabudowy usługowej 1U we wschodniej części miejscowości Bojanów w rejonie ul. Szkolnej po wschodniej stronie drogi gminnej oznaczonej nr ewid. 1263/1 stanowiącego możliwości powiększenia terenów inwestycyjnych zlokalizowanych w centrum miejscowości,
- wskazania nowego terenu działalności produkcyjnej – eksploatacja piasku 1PE dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej na terenie gminy Bojanów położonego we wschodniej części miejscowości Przyszów - Ruda po północnej stronie drogi gminnej o nr ewid. 1239.

W związku z powyższym przedmiotowe obszary otrzymują nowe preferowane przeznaczenie oznaczone symbolem cyfrowo - literowym: obszar nr 1 – teren **1MN** o powierzchni około 0,26 ha, obszar nr 2 – teren **2MN** o powierzchni około 0,07 ha, obszar nr 3 - teren **3MN** o powierzchni około 0,17 ha, obszar nr 4 – teren **4MN** o powierzchni około 0,56 ha, obszar nr 5 – teren **5MN** o powierzchni około 1,73 ha, obszar nr 6 - teren **6MN** o powierzchni około 1,30 ha, obszar nr 7 – teren **1UP** o powierzchni około 1,78 ha, obszar nr 8 – teren **1PE** o powierzchni około 3,02 ha, obszar nr 9 – teren **1ML,U** o powierzchni około 4,71 ha, obszar nr 10 – teren **7MN** o powierzchni około 3,71 ha, obszar nr 11 – teren **8MN** o powierzchni około 0,20 ha, obszar nr 12 – teren **9MN** o powierzchni około 0,68 ha, obszar nr 13 – teren **1U** o powierzchni około 0,42 ha i obszar nr 13 – teren **10MN** o powierzchni około 0,52 ha.

Tereny przewidziane do zmiany przeznaczenia w projekcie zmiany Studium, w stanie obecnym stanowią prawie wyłącznie grunty leśne (w tym częściowo wylesione). Wynika to ze specyfiki obszaru gminy, charakteryzującej się bardzo wysoką lesistością - blisko 60%. Przedmiotowe tereny położone są w centralnych częściach poszczególnych miejscowości i w sąsiedztwie istniejącej zabudowy.

Na terenie gminy brakuje terenów przewidzianych do zabudowy, gdyż stanowią tereny zalewowe bądź lasy a często są pozbawione zadrzewień, ale nie aktualizowana ewidencja gruntów pozostawia je jako tereny leśne.

System osadniczy gminy skupia się w dolinie nieobwałowanej, sterasowanej doliny rzeki Łęg. Na podstawie Operatu przeciwpowodziowego opracowanego w roku 1995 w Studium zostały wyznaczone w dość szerokim zasięgu, orientacyjne granice terenów narażonych na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi w warunkach katastrofalnych stanów wód (wody stuletnie Q_1) – tereny zagrożone prawdopodobieństwem zalania lub podtopienia.

Dla Gminy Bojanów brak jest specjalistycznych opracowań w zakresie ochrony przeciwpowodziowej. W grudniu 2011 roku dla obszaru kraju opracowano „Wstępną ocenę ryzyka powodziowego”, która wskazywała obszary wymagające w pierwszej kolejności opracowanie map zagrożenia i ryzyka powodziowego. Mapy zagrożenia powodziowego zgodnie z ustawą zostały opracowane w terminie do 22 grudnia 2013 roku (aktualnie podlegają weryfikacji).

We „Wstępnej ocenie ryzyka powodziowego” na terenie gminy Bojanów nie zostały wskazane obszary, na których wystąpienie powodzi jest prawdopodobne, ani obszary narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi, stąd dla obszaru gminy nie zostały

również opracowane mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego. Dla regionu wodnego górnej Wisły opracowany został również Plan zarządzania ryzykiem powodziowym (podlegający konsultacjom w br. - 2015), lecz nie uwzględniający gminy Bojanów.

We „Wstępnej ocenie ryzyka powodziowego” na terenie gminy Bojanów wskazano jedynie zasięgi powodzi historycznych (powódź w 2010 roku), które obejmowały terasę zalewową rzeki Łęg. Mapa powodzi historycznych została opracowana w skali bardzo mało czytelnej – 1 : 250 000. Zgodnie z ustawą Prawo wodne wskazanie takich obszarów nie stanowi podstawy dla rozwiązań przestrzennych i planowania przestrzennego w skali lokalnej. Zgodnie z informacjami uzyskanymi w gminie, w czasie powodzi w 2010 roku na terenach terasy nadzalewowej częściowo wystąpiły podtopienia i wysoki poziom wód gruntowych w miejscowościach: Bojanów, Stany, Przyszów Ruda, Przyszów Burdze, Przyszów Zapuście, Maziarnia, powodując uszkodzenia głównie w infrastrukturze komunikacyjnej o słabym stanie technicznym.

W II zmianie studium tereny oznaczone symbolami 7MN, 8MN, 5MN i 1U położone są w granicach wyznaczonych w studium jako tereny „narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi”. W ustaleniach studium do planów miejscowych zostały ustalone wytyczne dla tych terenów.

Przedmiotowa zmiana Studium poszerza rezerwę terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, jak również daje możliwości powstania zabudowy letniskowo – rekreacyjnej, stwarza warunki dla inwestowania, lokalizacji nowych form działalności gospodarczej a także wskazuje teren eksploatacji piasku dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej na terenie gminy Bojanów.

Zmiana Studium wprowadza dodatkowo uszczegółowienie ustaleń dla poszczególnych terenów, które będą stanowiły wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Zmiana Studium wynika z konieczności uściślenia polityki przestrzennej gminy i dostosowania jej do realnych potrzeb i możliwości rozwoju przestrzennego gminy oraz społeczności lokalnej.

SYNTEZA

Zmiany wprowadzone II zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bojanów zawarte są w części tekstowej składającej się z:

- załącznika Nr 1 – Synteza uwarunkowań obszarów objętych II zmianą Studium,
- załącznika Nr 2 – stanowiący jednolity tekst Studium, wprowadzone zmiany oznaczono czcionką koloru niebieskiego

oraz części graficznej składającej się z:

- załącznik Nr 3 – Uwarunkowania i stan istniejący obszarów objętych II zmianą studium, na mapie w skali 1:10 000, wprowadzone informacje oznaczono zgodnie z legendą,
- załącznik Nr 4 – Kierunki i zasady polityki przestrzennej. Struktura funkcjonalno – przestrzenna w skali 1:10 000, wprowadzone zmiany oznaczono zgodnie z zamieszczonymi oznaczeniami.

Projekt II zmiany studium został opracowany zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 poz. 647 z póź. zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

Nieujęte w II zmianie studium zagadnienia, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie występują na terenie Gminy Bojanów, w granicach objętych zmianą studium. Dotyczy to w szczególności zagadnień, które nie występowały jako obowiązkowy zakres ustaleń studium zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym, a są to:

- obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² oraz obszary przestrzeni publicznej,
- obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,
- obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.),
- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji,
- granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

W obowiązującym dokumencie studium nie została uchwalona część studium dotycząca uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy, w związku z czym synteza uwarunkowań wraz z częścią graficzną stanowią odrębne załączniki do uchwały.

Zmiana studium wprowadza dodatkowo uszczegółowienie ustaleń dla obszarów objętych zmianą, w tym wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Przyjęte w projekcie II zmiany studium rozwiązania mają na celu pogodzenie w sposób optymalny wnioskowane przez właścicieli gruntów zagospodarowania terenów i występujące uwarunkowania środowiska przyrodniczego i kulturowego.]